

IV

(Pranešimai)

EUROPOS SAJUNGOS INSTITUCIJŲ, ĮSTAIGŲ IR ORGANŲ PRANEŠIMAI

TARYBA

SUSITARIMAS

dėl bendro patentų teismo

(2013/C 175/01)

SUSITARIANČIOSIOS VALSTYBĖS NARĖS,

ATSIŽVELGDAMOS į tai, kad Europos Sąjungos valstybių narių bendradarbiavimas patentų srityje svariai prisideda prie integracijos proceso Europoje, ypač prie vidaus rinkos, kurioje užtikrinamas laisvas prekių ir paslaugų judėjimas, sukūrimo Europos Sąjungoje bei prie sistemos, kuria užtikrinama, kad konkurencija vidaus rinkoje nebūtų iškraipoma, sukūrimo;

ATSIŽVELGDAMOS į tai, kad susiskaidžiusi patentų rinka ir dideli nacionalinių teismų sistemų skirtumai kliudo diegti inovacijas, ypač mažosioms ir vidutinėms įmonėms, kurios susiduria su sunkumais siekdamos užtikrinti savo patentų galiojimą ir apsiginti nuo nepagrįstų ieškinių ir ieškinių, susijusių su patentais, kurie turėtų būti panaikinti;

ATSIŽVELGDAMOS į tai, kad Europos patentų konvencija (toliau – EPK), kurią yra ratifikavusios visos Europos Sąjungos valstybės narės, numato vieną bendrą Europos patentų tarnybos išduodamų Europos patentų procedūrą;

ATSIŽVELGDAMOS į tai, kad pagal Reglamentą (ES) Nr. 1257/2012 ⁽¹⁾ patentų savininkai gali reikalauti jų Europos patentų bendro galiojimo, kad būtų užtikrinta bendra patentinė apsauga tvirtesniame bendradarbiavime dalyvaujančiose Europos Sąjungos valstybėse narėse;

NORĖDAMOS gerinti patentų galiojimo užtikrinimą ir gynybą nuo nepagrįstų ieškinių bei patentų, kurie turėtų būti panaikinti, ir stiprinti teisinį tikrumą įsteigdamos Bendrą patentų teismą, kuris nagrinėtų ginčus, susijusius su patentų pažeidimais ir galiojimu;

ATSIŽVELGDAMOS į tai, kad Bendras patentų teismas turėtų būti įsteigtas siekiant užtikrinti, kad sprendimai būtų priimami skubiai ir jie būtų aukštos kokybės, užtikrinant tinkamą teisių turėtojų ir kitų šalių interesų pusiausvyrą bei atsižvelgiant į poreikį užtikrinti proporcingumą ir lankstumą;

ATSIŽVELGDAMOS į tai, kad Bendras patentų teismas turėtų būti Susitariančiosioms valstybėms narėms bendras teismas ir, todėl, jų teisminės sistemos dalis, turintis išimtinę kompetenciją nagrinėti ieškinius dėl bendro galiojimo Europos patentų ir pagal EPK nuostatas suteiktų Europos patentų;

ATSIŽVELGDAMOS į tai, kad Europos Sąjungos Teisingumo Teismas turi užtikrinti Sąjungos teisės sistemos vienodumą ir Europos Sąjungos teisės viršenybę;

⁽¹⁾ 2012 m. gruodžio 17 d. Europos Parlamento ir Tarybos reglamentas (ES) Nr. 1257/2012, kuriuo įgyvendinamas tvirtesnis bendradarbiavimas kuriant bendrą patentinę apsaugą (OL L 361, 2012 12 31, p. 1), su visais vėlesniais pakeitimais.

PRIMINDAMOS Susitariančiųjų valstybių narių pareigas pagal Europos Sąjungos sutartį (toliau – ES sutartis) ir Sutartį dėl Europos Sąjungos veikimo (toliau – SESV), įskaitant pareigą lojaliai bendradarbiauti, kaip nustatyta ES sutarties 4 straipsnio 3 dalyje, ir pareigą pasitelkiant Bendrą patentų teismą užtikrinti Sąjungos teisės visapusišką taikymą ir jos laikymąsi savo atitinkamose teritorijose ir asmens teisių teismine apsaugą pagal tą teisę;

ATSIŽVELGDAMOS į tai, kad kaip bet kuris nacionalinis teismas Bendras patentų teismas turi laikytis Sąjungos teisės bei ją taikyti ir, bendradarbiaudamas su Europos Sąjungos Teisingumo Teismu, kuris vykdo Sąjungos teisės sergėtojo vaidmenį, užtikrinti jos tinkamą taikymą ir vienodą aiškinimą; Bendras patentų teismas visų pirma turi bendradarbiauti su Europos Sąjungos Teisingumo Teismu tinkamai aiškinant Sąjungos teisę remdamasis pastarojo praktika ir prašydamas priimti prejudicinius sprendimus pagal SESV 267 straipsnį;

ATSIŽVELGDAMOS į tai, kad Susitariančiosios valstybės narės pagal Europos Sąjungos Teisingumo Teismo praktiką, reglamentuojančią nesutartinę atsakomybę, turėtų būti atsakingos už žalą, sukeltą Bendram patentų teismui pažeidus Sąjungos teisę, įskaitant atvejus, kai buvo nesikreipta į Europos Sąjungos Teisingumo Teismą su prašymu priimti prejudicinius sprendimus;

ATSIŽVELGDAMOS į tai, kad Bendro patentų teismo padaryti Sąjungos teisės pažeidimai, įskaitant atvejus, kai nesikreipiama į Europos Sąjungos Teisingumo Teismą su prašymu priimti prejudicinius sprendimus, yra tiesiogiai priskirtini Susitariančiosioms valstybėms narėms, ir dėl to galima imtis pažeidimų tyrimo procedūrų prieš bet kurią Susitariančiąją valstybę narę pagal SESV 258, 259 ir 260 straipsnius, kad būtų užtikrinta Sąjungos teisės viršenybė ir tinkamas taikymas;

PRIMINDAMOS Sąjungos teisės, be kita ko, ES sutarties, SESV, Europos Sąjungos pagrindinių teisių chartijos, Europos Sąjungos Teisingumo Teismo suformuluotų Sąjungos teisės bendrųjų principų, viršenybę ir visų pirma teisę į veiksmingą gynybą teisme ir teisę į bylos viešą ir teisingą išnagrinėjimą per priimtina laikotarpį nepriklausomame ir nešališkame teisme, Europos Sąjungos Teisingumo Teismo praktiką ir Sąjungos antrinę teisę;

ATSIŽVELGDAMOS į tai, kad prie šio Susitarimo turėtų galėti prisijungti bet kuri Europos Sąjungos valstybė narė; valstybės narės, kurios nusprendė nedalyvauti tvirtesniame bendradarbiavime kuriant bendrą patentinę apsaugą, gali dalyvauti šiame Susitarime numatytoje veikloje, susijusioje su jų atitinkamose teritorijose išduotais Europos patentais;

ATSIŽVELGDAMOS į tai, kad šis Susitarimas turėtų įsigalioti 2014 m. sausio 1 d., arba pirmą ketvirto mėnesio po tryliktojo ratifikavimo ar prisijungimo dokumento deponavimo dieną, su sąlyga, kad trijose iš ratifikavimo ar prisijungimo dokumentus deponavusių Susitariančiųjų valstybių narių per vienus metus prieš Susitarimo pasirašymo metus galiojo daugiausia Europos patentų, arba pirmą ketvirto mėnesio po Reglamento (ES) Nr. 1215/2012 ⁽¹⁾ pakeitimų dėl jo santykio su šiuo Susitarimu įsigaliojimo dieną; įsigaliojimo data yra ta, kuri iš minėtų datų yra vėliausia,

SUSITARĖ:

I DALIS

BENDROSIOS IR INSTITUCINĖS NUOSTATOS

I SKYRIUS

Bendrosios nuostatos

1 straipsnis

Bendras patentų teismas

Įsteigiamas Bendras patentų teismas ginčams, susijusiems su Europos patentais ir bendro galiojimo Europos patentais, nagrinėti.

Bendras patentų teismas yra Susitariančiosioms valstybėms narėms bendras teismas; jam yra nustatytos tokios pačios pareigos pagal Sąjungos teisę kaip ir bet kuriam nacionaliniam Susitariančiųjų valstybių narių teismui.

2 straipsnis

Terminų apibrėžtys

Šiame Susitarime:

- a) Teismas – šiuo Susitarimu įsteigtas Bendras patentų teismas.
- b) Valstybė narė – Europos Sąjungos valstybė narė.
- c) Susitariančioji valstybė narė – šio Susitarimo Šalimi esanti valstybė narė.

⁽¹⁾ 2012 m. gruodžio 12 d. Europos Parlamento ir Tarybos reglamentas (ES) Nr. 1215/2012 dėl jurisdikcijos ir teismo sprendimų civilinėse ir komercinėse bylose pripažinimo ir vykdymo (OL L 351, 2012 12 20, p. 1) su visais vėlesniais pakeitimais.

d) EPK – 1973 m. spalio 5 d. Europos patentų išdavimo konvencija su visais vėlesniais pakeitimais.

e) Europos patentas – pagal EPK nuostatas išduotas patentas, kuris pagal Reglamentą (ES) Nr. 1257/2012 nėra bendro galiojimo.

f) Bendro galiojimo Europos patentas – pagal EPK nuostatas išduotas patentas, kuris pagal Reglamentą (ES) Nr. 1257/2012 yra bendro galiojimo.

g) Patentas – Europos patentas ir (arba) bendro galiojimo Europos patentas.

h) Papildomos apsaugos liudijimas – pagal Reglamentą (EB) Nr. 469/2009⁽¹⁾ arba Reglamentą (EB) Nr. 1610/96⁽²⁾ išduotas papildomos apsaugos liudijimas.

i) Statutas – Teismo statutas, išdėstytas I priede, kuris yra neatskiriama šio Susitarimo dalis.

j) Procedūros reglamentas – Teismo procedūros reglamentas, parengtas pagal 41 straipsnį.

3 straipsnis

Taikymo sritis

Šis Susitarimas taikomas:

- bendro galiojimo Europos patentams;
- papildomos apsaugos liudijimams, išduotiems produktams, kurie saugomi patentu;
- Europos patentams, kurie šio Susitarimo įsigaliojimo datą dar galiojo arba buvo išduoti po tos datos, nedarant poveikio 83 straipsniui; ir
- Europos patentų paraiškoms, kurios šio Susitarimo įsigaliojimo datą dar nagrinėjamos arba buvo paduotos po tos datos, nedarant poveikio 83 straipsniui.

⁽¹⁾ 2009 m. gegužės 6 d. Europos Parlamento ir Tarybos reglamentas (EB) Nr. 469/2009 dėl medicinos produktų papildomos apsaugos liudijimo (OL L 152, 2009 6 16, p. 1) su visais vėlesniais pakeitimais.

⁽²⁾ 1996 m. liepos 23 d. Europos Parlamento ir Tarybos reglamentas (EB) Nr. 1610/96 dėl augalų apsaugos priemonių papildomos apsaugos liudijimo sukūrimo (OL L 198, 1996 8 8, p. 30) su visais vėlesniais pakeitimais.

4 straipsnis

Teisinis statusas

1. Teismas turi teisinį subjektiškumą kiekvienoje Susitariančiojoje valstybėje narėje ir naudojasi plačiausiu teisnumu, suteikiamu juridiniams asmenims pagal tos valstybės nacionalinę teisę.

2. Teismui atstovauja Apeliacinio teismo pirmininkas, kuris išrenkamas pagal Statuto nuostatas.

5 straipsnis

Atsakomybė

1. Teismo sutartinę atsakomybę reglamentuoja atitinkamai sutarčiai taikoma teisė pagal, kai taikoma, Reglamentą (EB) Nr. 593/2008⁽³⁾ („Roma I“) arba, kai jis netaikomas, pagal teismo, kuriame iškelta byla, valstybės narės teisę.

2. Teismo nesutartinę atsakomybę už Teismo arba jo personalo vykdant pareigas padarytą žalą, jeigu tai nėra civilinė ar komercinė byla, kaip apibrėžta Reglamente (EB) Nr. 864/2007⁽⁴⁾ („Roma II“), reglamentuoja Susitariančiosios valstybės narės, kurioje žala buvo padaryta, teisė. Ši nuostata nedaro poveikio 22 straipsnio taikymui.

3. Teismas, kuris turi jurisdikciją nagrinėti ginčus pagal 2 dalį, yra Susitariančiosios valstybės narės, kurioje buvo padaryta žala, teismas.

II SKYRIUS

Institucinės nuostatos

6 straipsnis

Teismas

1. Teismą sudaro Pirmosios instancijos teismas, Apeliacinis teismas ir Kanceliarija.

2. Teismas vykdo šiuo Susitarimu jam pavestas funkcijas.

7 straipsnis

Pirmosios instancijos teismas

1. Pirmosios instancijos teismą sudaro centrinis skyrius ir vietinis bei regioniniai skyriai.

⁽³⁾ 2008 m. birželio 17 d. Europos Parlamento ir Tarybos reglamentas (EB) Nr. 593/2008 dėl sutartinės prievolės taikytinos teisės (Roma I) (OL L 177, 2008 7 4, p. 6) su visais vėlesniais pakeitimais.

⁽⁴⁾ 2007 m. liepos 11 d. Europos Parlamento ir Tarybos reglamentas (EB) Nr. 864/2007 dėl nesutartinės prievolės taikytinos teisės (Roma II) (OL L 199, 2007 7 31, p. 40) su visais vėlesniais pakeitimais.

2. Centrinio skyriaus būstinė yra Paryžiuje, o padaliniai – Londone ir Miunchene. Bylos centriniam padaliniui paskirtos pagal II priedą, kuris yra neatskiriama šio Susitarimo dalis.

3. Vietinis skyrius Susitariančiosios valstybės narės teritorijoje įkuriamas tos valstybės narės prašymu pagal Statuto nuostatas. Susitariančioji valstybė narė, kurioje įkurtas vietinis skyrius, nustato jo būstinės vietą.

4. Papildomas vietinis skyrius Susitariančiojoje valstybėje narėje tos valstybės narės prašymu kiekvieną kartą įkuriamas tuo atveju, jei per trejus metus iš eilės iki ar po šio Susitarimo įsigaliojimo datos toje Susitariančiojoje valstybėje narėje per kalendorinius metus pradėtų patentų bylų skaičius pasiekia šimtą. Vienoje Susitariančiojoje valstybėje narėje gali būti įsteigti ne daugiau kaip keturi vietiniai skyriai.

5. Susitariančiųjų valstybių narių prašymu pagal Statuto nuostatas įsteigiamas dviem ar daugiau Susitariančiųjų valstybių narių skirtas regioninis skyrius. Tokios Susitariančiosios valstybės narės nustato to skyriaus būstinės vietą. Regioninis skyrius gali nagrinėti bylas įvairiose vietose.

8 straipsnis

Pirmosios instancijos teismo kolegijų sudėtis

1. Pirmosios instancijos teismo kolegijos yra daugianacionalinės sudėties. Nedarant poveikio šio straipsnio 5 daliai ir 33 straipsnio 3 dalies a punktui, kolegijose posėdžiauja po tris teisėjus.

2. Jei trejus metus iš eilės iki ar po šio Susitarimo įsigaliojimo datos atitinkamoje Susitariančiojoje valstybėje narėje per kalendorinius metus buvo pradėta vidutiniškai mažiau kaip penkiasdešimt patentų bylų, tos Susitariančiosios valstybės narės vietinio skyriaus kolegijoje posėdžiauja vienas teisinės kvalifikacijos teisėjas – Susitariančiosios valstybės narės, kurioje yra įsteigtas tas vietinis skyrius, pilietis, ir du teisinės kvalifikacijos teisėjai – ne tos Susitariančiosios valstybės narės piliečiai, kiekvienu konkrečiu atveju skiriami iš teisėjų grupės pagal 18 straipsnio 3 dalį.

3. Nedarant poveikio 2 daliai, jei trejus metus iš eilės iki ar po šio Susitarimo įsigaliojimo datos atitinkamoje Susitariančiojoje valstybėje narėje per kalendorinius metus buvo pradėta vidutiniškai penkiasdešimt ar daugiau patentų bylų, tos Susitariančiosios valstybės narės vietinio skyriaus kolegijoje posėdžiauja du teisinės kvalifikacijos teisėjai – Susitariančiosios valstybės narės, kurioje yra įsteigtas tas vietinis skyrius, piliečiai, ir vienas teisinės kvalifikacijos teisėjas – ne tos Susitariančiosios valstybės narės pilietis, kiekvienu konkrečiu atveju skiriamas iš teisėjų grupės pagal 18 straipsnio 3 dalį. Toks trečias teisėjas

dirba vietiniame skyriuje ilgalaikiu pagrindu, jei tai būtina siekiant garantuoti veiksmingą didelį darbo krūvį turinčių skyrių veiklą.

4. Regioninio skyriaus kolegijose posėdžiauja po du teisinės kvalifikacijos teisėjus, atrinktus iš teisėjų, kurie yra atitinkamos Susitariančiosios valstybės narės piliečiai, regioninio sąrašo, ir po vieną teisinės kvalifikacijos teisėją, kuris nėra tos atitinkamų Susitariančiųjų valstybių narių pilietis, kiekvienu konkrečiu atveju skiriamas iš teisėjų grupės pagal 18 straipsnio 3 dalį.

5. Vienos iš Šalių prašymu bet kuri vietinio ar regioninio skyriaus kolegija gali pateikti prašymą Pirmosios instancijos teismo pirmininkui skirti iš teisėjų grupės pagal 18 straipsnio 3 dalį papildomą techninės kvalifikacijos teisėją, turintį kvalifikaciją ir patirties atitinkamų technologijų srityje. Be to, bet kuri vietinio arba regioninio skyriaus kolegija, išklausiusi Šalis, tokį prašymą gali pateikti savo iniciatyva, jei mano, kad toks prašymas yra tikslingas.

Tais atvejais, kai toks techninės kvalifikacijos teisėjas yra paskiriamas, daugiau techninės kvalifikacijos teisėjų pagal 33 straipsnio 3 dalies a punktą skirti nebegalima.

6. Centrinio skyriaus kolegijose posėdžiauja po du teisinės kvalifikacijos teisėjus, kurie yra skirtingų Susitariančiųjų valstybių narių piliečiai ir po vieną techninės kvalifikacijos teisėją, skiriamą iš teisėjų grupės pagal 18 straipsnio 3 dalį ir turintį kvalifikaciją ir patirties atitinkamų technologijų srityje. Tačiau 32 straipsnio 1 dalies i punkte nurodytus ieškinius nagrinėjančioje centrinio padalinio kolegijoje posėdžiauja po tris teisinės kvalifikacijos teisėjus, kurie yra skirtingų Susitariančiųjų valstybių narių piliečiai.

7. Nedarant poveikio 1–6 dalims ir laikantis Procedūros reglamento, Šalys gali susitarti, kad jų bylų nagrinėtų vienas teisinės kvalifikacijos teisėjas.

8. Pirmosios instancijos teismo kolegijoms pirmininkauja teisinės kvalifikacijos teisėjas.

9 straipsnis

Apeliacinis teismas

1. Apeliacinis teismas posėdžiauja iš penkių teisėjų sudarytose daugianacionalinės sudėties kolegijose. Kolegijoje posėdžiauja trys teisinės kvalifikacijos teisėjai, kurie yra skirtingų Susitariančiųjų valstybių narių piliečiai, ir du techninės kvalifikacijos teisėjai, turintys kvalifikaciją ir patirties atitinkamų technologijų srityje. Tuos techninės kvalifikacijos teisėjus į kolegiją skiria Apeliacinio teismo pirmininkas iš teisėjų grupės pagal 18 straipsnį.

2. Nedarant poveikio 1 daliai, 32 straipsnio 1 dalies i punkte nurodytus ieškinius nagrinėjančiose kolegijose posėdžiauja po tris teisinės kvalifikacijos teisėjus, kurie yra skirtingų Susitariančiųjų valstybių narių piliečiai.

3. Apeliacinio teismo kolegijoms pirmininkauja teisinės kvalifikacijos teisėjas.

4. Apeliacinio teismo kolegijos sudaromos pagal Statuto nuostatas.

5. Apeliacinio teismo būstinė yra Liuksemburge.

10 straipsnis

Kanceliarija

1. Kanceliarija įkuriama Apeliacinio teismo būstinėje. Jai vadovauja kancleris; Kanceliarija atlieka pagal Statutą jai pavestas funkcijas. Pagal šiame Susitarime išdėstytas nuostatas ir Procedūros reglamentą Kanceliarijos tvarkomas registras yra viešas.

2. Visuose Pirmosios instancijos teismo skyriuose įkuriami Kanceliarijos poskyriai.

3. Kanceliarijoje tvarkomi visų Teisme nagrinėjamų bylų įrašai. Atitinkamas Kanceliarijos poskyris apie kiekvieną užregistruotą bylą praneša Kanceliarijai.

4. Teismas paskiria kanclerį vadovaudamasis Statuto 22 straipsniu ir nustato kanclerio veiklą reglamentuojančias taisykles.

11 straipsnis

Komitetai

Siekiant užtikrinti veiksmingą šio Susitarimo įgyvendinimą ir veikimą sudaromas Administracinis komitetas, Biudžeto komitetas ir Patariamasis komitetas. Visų pirma jie vykdo šiame Susitarime ir Statute numatytas pareigas.

12 straipsnis

Administracinis komitetas

1. Administracinį komitetą sudaro po vieną atstovą iš kiekvienos Susitariančiosios valstybės narės. Europos Komisijai stebėtojos teisėmis yra atstovaujama Administracinio komiteto posėdžiuose.

2. Kiekviena Susitariančioji valstybė narė turi po vieną balsą.

3. Administracinis komitetas sprendimus priima trijų ketvirtadalių atstovaujimų ir balsuojančių Susitariančiųjų valstybių narių balsų dauguma, išskyrus atvejus, kai šiame Susitarime ar Statute numatyta kitaip.

4. Administracinis komitetas priima savo darbo tvarkos taisykles.

5. Administracinis komitetas renka pirmininką iš savo narių tarpo trejų metų kadencijai. Ši kadencija yra atnaujinama.

13 straipsnis

Biudžeto komitetas

1. Biudžeto komitetą sudaro po vieną atstovą iš kiekvienos Susitariančiosios valstybės narės.

2. Kiekviena Susitariančioji valstybė narė turi po vieną balsą.

3. Biudžeto komitetas priima sprendimus paprasta Susitariančiųjų valstybių narių atstovų balsų dauguma. Tačiau biudžetui patvirtinti reikalinga trijų ketvirtadalių Susitariančiųjų valstybių narių atstovų balsų dauguma.

4. Biudžeto komitetas priima savo darbo tvarkos taisykles.

5. Biudžeto komitetas renka pirmininką iš savo narių tarpo trejų metų kadencijai. Ši kadencija yra atnaujinama.

14 straipsnis

Patariamasis komitetas

1. Patariamasis komitetas:

a) padeda Administraciniam komitetui rengiantis paskirti Teismo teisėjus;

b) Statuto 15 straipsnyje nurodytam Prezidiumui teikia pasiūlymus dėl 19 straipsnyje nurodytos teisėjų mokymo programos gairių; ir

c) teikia nuomones Administraciniam komitetui dėl 48 straipsnio 2 dalyje nurodytų kvalifikacijos reikalavimų.

2. Patariamąjį komitetą sudaro aukščiausios pripažintos kompetencijos patentų teisės srities teisėjai ir patentų teisės bei patentų ginčų nagrinėjimo sričių teisininkai. Laikantis Statute nustatytos tvarkos, jie skiriami šešerių metų kadencijai. Ši kadencija yra atnaujinama.

3. Užtikrinama, kad į Patariamojo komiteto sudėtį būtų įtraukti įvairių atitinkamų sričių ekspertai ir kad būtų atstovaujama visoms Susitariančiosioms valstybėms narėms. Patariamojo komiteto nariai vykdydami pareigas yra visiškai nepriklausomi ir neprivalo laikytis jokių nurodymų.

4. Patariamasis komitetas priima savo darbo tvarkos taisykles.

5. Patariamasis komitetas iš savo narių tarpo išsirenka pirminką trejų metų kadencijai. Ši kadencija yra atnaujinama.

III SKYRIUS

Teismo teisėjai

15 straipsnis

Tinkamumo kriterijai, nustatyti teisėjų skyrimui

1. Teismą sudaro tiek teisinės, tiek techninės kvalifikacijos teisėjai. Teisėjai yra aukščiausios kompetencijos ir turi įrodytos patirties patentų ginčų nagrinėjimo srityje.

2. Teisinės kvalifikacijos teisėjai turi turėti kvalifikaciją, būtiną norint būti paskirtiems į teismines įstaigas Susitariančiojoje valstybėje narėje.

3. Techninės kvalifikacijos teisėjai turi turėti universitetinį išsilavinimą ir įrodytos patirties technologijų srityje. Be to, jie turi turėti įrodytą civilinės teisės ir proceso, susijusio su patentų ginčų nagrinėjimo sritimi, žinių.

16 straipsnis

Skyrimo tvarka

1. Patariamasis komitetas sudaro tinkamiausių kandidatų, kurie turi būti paskirti Teismo teisėjais pagal Statuto nuostatas, sąrašą.

2. Remdamasis tuo sąrašu Administracinis komitetas bendru sutarimu skiria Teismo teisėjus.

3. Teisėjų skyrimo įgyvendinimo nuostatos yra išdėstytos Statute.

17 straipsnis

Teisėjų nepriklausomumas ir nešališkumas

1. Teismas, jo teisėjai ir kancleris yra nepriklausomi. Vykdydami pareigas teisėjai neprivalo laikytis jokių nurodymų.

2. Teisinės kvalifikacijos teisėjai, taip pat techninės kvalifikacijos visą darbo dieną dirbantys Teismo teisėjai negali užsiimti jokia kita mokama ar nemokama profesine veikla, išskyrus atvejus, jei Administracinis komitetas padarytų išimtį.

3. Neatsižvelgiant į 2 dalį, teisėjai, vykdydami pareigas, taip pat gali atlikti kitas teismines funkcijas nacionaliniu lygiu.

4. Techninės kvalifikacijos teisėjai, kurie yra ne visą darbo dieną dirbantys Teismo teisėjai, vykdydami pareigas taip pat gali atlikti kitas funkcijas, jei tai nesukelia interesų konflikto.

5. Jei kyla interesų konfliktas, atitinkamas teisėjas procese nedalyvauja. Interesų konfliktus reglamentuojančios taisyklės yra išdėstytos Statute.

18 straipsnis

Teisėjų grupė

1. Teisėjų grupė sudaroma pagal Statuto nuostatas.

2. Teisėjų grupę sudaro visi Pirmosios instancijos teismo teisinės ir techninės kvalifikacijos teisėjai, kurie yra visą darbo dieną dirbantys Teismo teisėjai. Į teisėjų grupės sudėtį įeina bent po vieną kiekvienos technologijų srities techninės kvalifikacijos teisėją, turintį atitinkamą kvalifikaciją ir patirties. Techninės kvalifikacijos teisėjai iš teisėjų grupės taip pat gali būti skiriami į Apeliacinį teismą.

3. Tais atvejais, kai taip numatyta šiame Susitarime arba Statute, teisėjus iš teisėjų grupės į atitinkamą skyrių skiria Pirmosios instancijos teismo pirmininkas. Teisėjai skiriami remiantis jų teisine ar technine kompetencija, kalbų mokėjimu ir atitinkama patirtimi. Skiriant teisėjus garantuojamas tokios pačios aukštos kokybės darbas ir tokia pati aukšto lygio teisinė ir techninė kompetencija visose Pirmosios instancijos teismo kolegijose.

19 straipsnis

Mokymo programa

1. Siekiant patobulinti ir gilinti turimas patentų ginčų nagrinėjimo žinias bei užtikrinti tokių specifinių žinių ir patirties plačią geografinę sklaidą sudaroma teisėjų mokymo programa, išsami informacija apie kurią pateikiama Statute. Tos programos infrastruktūra yra Budapešte.

2. Mokymo programoje ypač daug dėmesio skiriama:

a) stažuotėms nacionaliniuose patentų teismuose arba Pirmosios instancijos teismo skyriuose, kuriuose nagrinėjama itin daug patentų ginčų bylų;

- b) užsienio kalbų žinių gerinimui;
- c) patentų teisės techniniams aspektams;
- d) su techninės kvalifikacijos teisėjams skirtomis civilinėmis procedūromis susijusių žinių ir patirties sklaidai;
- e) teisėjų kandidatų rengimui.

3. Mokymo programoje bus numatytas tęstinis mokymas. Siekiant apsvarstyti patentų teisės pokyčius ir užtikrinti Teismo praktikos nuoseklumą bus reguliariai organizuojami visų Teismo teisėjų susitikimai.

IV SKYRIUS

Sąjungos teisės viršenybė, susitariančiųjų valstybių narių atsakomybė ir pareigos

20 straipsnis

Sąjungos teisės viršenybė ir jos laikymasis

Teismas taiko visą Sąjungos teisę ir pripažįsta jos viršenybę.

21 straipsnis

Prašymai priimti prejudicinį sprendimą

Kaip Susitariančiosioms valstybėms narėms bendras teismas ir jų teisminės sistemos dalis, Teismas, kaip ir visi nacionaliniai teismai, bendradarbiauja su Europos Sąjungos Teisingumo Teismu, kad būtų užtikrintas Sąjungos teisės tinkamas taikymas ir vienodas aiškinimas, vadovaujantis visų pirma SESV 267 straipsniu. Europos Sąjungos Teisingumo Teismo sprendimai Teismui yra privalomi.

22 straipsnis

Atsakomybė už Sąjungos teisės pažeidimais sukeltą žalą

1. Susitariančiosios valstybės narės yra solidariai atsakingos už žalą, padarytą Apeliaciniam teismui pažeidus Sąjungos teisę, vadovaujantis Sąjungos teise, reglamentuojančia valstybių narių nesutartinę atsakomybę už žalą, sukeltą jų nacionaliniams teismams pažeidus Sąjungos teisę.

2. Ieškinys dėl tokios žalos pareiškiamas tai Susitariančiajai valstybei narei, kurioje yra ieškovo gyvenamoji vieta ar pagrindinė verslo vieta, arba, jeigu gyvenamosios vietos ar pagrindinės verslo vietos nėra – kurioje yra jo verslo vieta, ir pateikiamas tos Susitariančiosios valstybės narės kompetentingai valdžios institucijai. Jeigu ieškovo gyvenamoji vieta ar pagrindinė verslo

vieta arba, jeigu gyvenamosios vietos ar pagrindinės verslo vietos nėra, verslo vieta nėra Susitariančiojoje valstybėje narėje, ieškovas gali pareikšti tokį ieškinį tai Susitariančiajai valstybei narei, kurioje yra Apeliacinio teismo būstinė, ir pateikti jį tos Susitariančiosios valstybės narės kompetentingai valdžios institucijai.

Visiems klausimams, kurių nereglamentuoja Sąjungos teisė arba šis Susitarimas, kompetentinga valdžios institucija taiko teismo vietos valstybės teisę (*lex fori*), išskyrus jos tarptautinę privatinę teisę. Ieškovas turi teisę gauti visą kompetentingos valdžios institucijos sprendimu atlygintiną žalą sumą iš tos Susitariančiosios valstybės narės, kuriai buvo pareikštas ieškinys.

3. Susitariančioji valstybė narė, kuri atlygino žalą, turi teisę gauti iš kitų Susitariančiųjų valstybių narių proporcingą įnašą, nustatytą pagal 37 straipsnio 3 ir 4 dalyse išdėstytą metodą. Išsamias taisykles, reglamentuojančias Susitariančiųjų valstybių narių įnašą pagal šią dalį, nustato Administracinis komitetas.

23 straipsnis

Susitariančiųjų valstybių narių pareigos

Teismo veiksmai yra tiesiogiai priskirtini kiekvienai Susitariančiajai valstybei narei atskirai, be kita ko, SESV 258, 259 ir 260 straipsnių tikslais, ir visoms Susitariančiosioms valstybėms narėms bendrai.

V SKYRIUS

Teisės ir materialinės teisės šaltiniai

24 straipsnis

Teisės šaltiniai

1. Visapusiškai laikydamasis 20 straipsnio, nagrinėdamas pagal šį Susitarimą jam pateiktą nagrinėti bylą Teismas savo sprendimus grindžia:

- a) Sąjungos teise, įskaitant Reglamentą (ES) Nr. 1257/2012 ir Reglamentą (ES) Nr. 1260/2012 ⁽¹⁾;
- b) šiuo Susitarimu;
- c) EPK;
- d) kitais patentams taikytiniais ir visoms Susitariančiosioms valstybėms narėms privalomais tarptautiniais susitarimais ir
- e) nacionaline teise.

⁽¹⁾ 2012 m. gruodžio 17 d. Tarybos reglamentas (ES) Nr. 1260/2012, kuriuo įgyvendinamas su taikoma vertimo tvarka susijęs tvirtesnis bendradarbiavimas kuriant bendrą patentinę apsaugą (OL L 361, 2012 12 31, p. 89), su visais vėlesniais pakeitimais.

2. Jeigu Teismas savo sprendimus grindžia nacionaline teise, atitinkamais atvejais įskaitant trečiųjų valstybių teisę, taikytina teisė nustatoma remiantis:

- a) tiesiogiai taikytinomis Sąjungos teisės nuostatomis, kuriose pateikiamos tarptautinės privatinės teisės taisyklės, arba
- b) jeigu nėra tiesiogiai taikytinų Sąjungos teisės nuostatų arba jeigu Sąjungos teisės nuostatos netaikomos – tarptautiniais dokumentais, kuriuose pateikiamos tarptautinės privatinės teisės taisyklės, arba
- c) jeigu nėra a ir b punktuose nurodytų nuostatų – nacionalinėmis nuostatomis dėl tarptautinės privatinės teisės, kurias nurodo Teismas.

3. Trečiųjų valstybių teisė taikoma, kai ji nustatoma taikant 2 dalyje nurodytas taisykles, visų pirma kiek tai susiję su 25–28, 54, 55, 64, 68 ir 72 straipsniais.

25 straipsnis

Teisė drausti tiesiogiai naudotis išradimu

Patentas jo savininkui suteikia teisę drausti savininko sutikimo neturinčioms trečiosioms šalims:

- a) gaminti, siūlyti, pateikti rinkai ar naudoti patentuotą produktą arba tokį produktą importuoti ar saugoti tais tikslais;
- b) naudoti patentuoto proceso arba, kai trečioji šalis žino ar turėjo žinoti, kad be patento savininko sutikimo naudoti tą procesą draudžiama, siūlyti tą procesą naudoti Susitariančiųjų valstybių narių, kuriose tas patentas galioja, teritorijoje;
- c) siūlyti, pateikti rinkai, naudoti arba importuoti ar saugoti tais tikslais produktą, tiesiogiai gautą taikant patentuotą procesą.

26 straipsnis

Teisė neleisti netiesiogiai naudotis išradimu

1. Patentas jo savininkui suteikia teisę neleisti, kad trečiosios šalys, neturinčios savininko leidimo, asmenims, išskyrus šalį, turinčias teisę naudotis patentuotu išradimu, Susitariančiųjų valstybių narių, kuriose tas patentas galioja, teritorijoje teiktų ar siūlytų tiekti priemonių, susijusių su pagrindiniu to išradimo elementu ir suteikiančių galimybę juo pradėti naudotis, kai ta trečioji šalis žino ar turėjo žinoti, kad tos priemonės yra tinkamos ir skirtos užtikrinti, kad tuo išradimu būtų galima pradėti naudotis.

2. 1 dalis netaikoma, kai priemonės yra pagrindiniai komercinės paskirties produktai, nebent trečioji šalis produktus gavusį asmenį skatintų imtis 25 straipsniu draudžiamų veiksmų.

3. 27 straipsnio a–e punktuose nurodytus veiksmus atliekantys asmenys nelaikomi šalimis, turinčiomis teisę naudotis išradimu pagal 1 dalį.

27 straipsnis

Patento poveikio apribojimai

Patentu suteiktos teisės netaikomos:

- a) privačiais ir nekomerciniais tikslais atliktiems veiksams;
- b) eksperimentiniais tikslais, susijusiais su patentuoto išradimo dalyku, atliktiems veiksams;
- c) biologinių medžiagų naudojimui veisimo tikslu, arba kitų augalų rūšių atradimui ir kūrimui;
- d) veiksams, leidžiamiems pagal Direktyvos 2001/82/EB ⁽¹⁾ 13 straipsnio 6 dalį ar Direktyvos 2001/83/EB ⁽²⁾ 10 straipsnio 6 dalį, susijusiems su patentais, taikomais vienoje iš tų direktyvų apibrėžtam produktui;
- e) atskirais atvejais pagal receptą vaistinėje skubiai vartoti paruoštiems vaistams ar veiksams, susijusiems su taip paruoštais vaistais;
- f) patentuoto išradimo naudojimui kitų Tarptautinės sąjungos dėl pramoninės nuosavybės apsaugos (Paryžiaus sąjungos) valstybių arba Pasaulio prekybos organizacijos narių nei Susitariančiosios valstybės narės, kuriose tas patentas galioja, laivuose, laivų korpusuose, mašinose, mechanizmuose, įrangoje ir kituose prieduose, kai tokie laivai laikinai ar atsitiktinai atsiduria Susitariančiosios valstybės narės, kurioje tas patentas galioja, vandenyse, su sąlyga, kad išradimas ten naudojamas tik laivo reikmėms;

⁽¹⁾ 2001 m. lapkričio 6 d. Europos Parlamento ir Tarybos direktyva 2001/82/EB dėl Bendrijos kodekso, reglamentuojančio veterinarinius vaistus (OL L 311, 2001 11 28, p. 1), su visais vėlesniais pakeitimais.

⁽²⁾ 2001 m. lapkričio 6 d. Europos Parlamento ir Tarybos direktyva 2001/83/EB dėl Bendrijos kodekso, reglamentuojančio žmonėms skirtus vaistus (OL L 311, 2001 11 28, p. 67), su visais vėlesniais pakeitimais.

g) patentuoto išradimo naudojimui kitose Tarptautinės sąjungos dėl pramoninės nuosavybės apsaugos (Paryžiaus sąjungos) valstybėse arba Pasaulio prekybos organizacijos narėse nei Susitariančiosios valstybės narės, kuriose tas patentas galioja, gaminant ar naudojant orlaivius, antžeminio transporto priemones ar kitas transporto priemones arba tokių orlaivių ar antžeminio transporto priemonių, laikinai ar atsitiktinai atsidūrusių Susitariančiosios valstybės narės, kurioje tas patentas galioja, teritorijoje, priedus;

h) 1944 m. gruodžio 7 d. Tarptautinės civilinės aviacijos konvencijos ⁽¹⁾ 27 straipsnyje nurodytiems veiksams, kai tie veiksmai susiję su orlaiviu, priklausančiu kitai tos konvencijos šaliai nei Susitariančioji valstybė narė, kurioje tas patentas galioja;

i) ūkininko vykdomam produktų, gautų nuėmus derlių, naudojimui kultivavimo ar dauginimo tikslais savo ūkyje, jeigu patento savininkas žemės ūkio naudojimo tikslu ūkininkui pardavė arba kitaip komerciškai platino augalų kultivavimo medžiagą arba tai buvo padaryta jam sutikus. Tokio naudojimo apimtis ir sąlygos atitinka Reglamento (EB) Nr. 2100/94 ⁽²⁾ 14 straipsnyje nustatytą mastą ir sąlygas;

j) ūkininko vykdomam saugomų gyvulių naudojimui žemės ūkio tikslais, su sąlyga, kad veislinius gyvulius ar kitą gyvūnų reprodukcinę medžiagą ūkininkui pardavė arba kitaip komerciškai platino patento savininkas arba kad tai buvo daroma su jo sutikimu. Toks naudojimas apima gyvūnų ar kitos gyvūnų reprodukcinės medžiagos suteikimą ūkininko vykdomos žemės ūkio veiklos tikslais, tačiau ne jos pardavimą vykdam komercinę reprodukcinę veiklą ar tokios veiklos tikslais;

k) veiksams ir gautos informacijos naudojimui, kurie leidžiami pagal Direktyvos 2009/24/EB ⁽³⁾ 5 ir 6 straipsnius, visų pirma pagal jos nuostatas dėl dekompiliavimo ir sudekinamumo; ir

l) veiksams, kurie leidžiami pagal Direktyvos 98/44/EB ⁽⁴⁾ 10 straipsnį.

⁽¹⁾ Tarptautinė civilinės aviacijos organizacija (ICAO), Čikagos konvencija, dokumentas 7300/9 (9-as leidimas, 2006).

⁽²⁾ 1994 m. liepos 27 d. Tarybos reglamentas (EB) Nr. 2100/94 dėl augalų veislių teisinės apsaugos Bendrijoje (OL L 227, 1994 9 1, p. 1) su visais vėlesniais pakeitimais.

⁽³⁾ 2009 m. balandžio 23 d. Europos Parlamento ir Tarybos direktyva 2009/24/EB dėl kompiuterių programų teisinės apsaugos (OL L 111, 2009 5 5, p. 16) su visais vėlesniais pakeitimais.

⁽⁴⁾ 1998 m. liepos 6 d. Europos Parlamento ir Tarybos direktyva 98/44/EB dėl teisinės biotechnologinių išradimų apsaugos (OL L 213, 1998 7 30, p. 13) su visais vėlesniais pakeitimais.

28 straipsnis

Išradimo pirmalaikio naudojimo teisė

Asmenys, kurie tais atvejais, jei išradimui būtų buvęs išduotas nacionalinis patentas, Susitariančiojoje valstybėje narėje būtų turėję to išradimo pirmalaikio naudojimo teisę arba to išradimo asmeninės nuosavybės teisę, toje Susitariančiojoje valstybėje narėje tokiomis pačiomis teisėmis naudojami ir tam išradimui taikomo patento atžvilgiu.

29 straipsnis

Europos patentu suteiktų teisių išnaudojimas

Europos patentu suteiktos teisės netaikomos su patentuotu produktu susijusiems veiksams, vykdomiems po to, kai produktą patento savininkas pateikia arba produktas pateikiamas su patento savininko sutikimu Europos Sąjungos rinkai, nebent patento savininkas turi teisėtą pagrindą prieštarauti tolesniam produkto komerciniam platinimui.

30 straipsnis

Papildomos apsaugos liudijimų galiojimas

Papildomos apsaugos liudijimas suteikia tokias pačias teises kaip patentas ir jam taikomi tokie patys apribojimai ir tokios pačios pareigos.

VI SKYRIUS

Tarptautinė jurisdikcija ir kompetencija

31 straipsnis

Tarptautinė jurisdikcija

Teismo tarptautinė jurisdikcija nustatoma vadovaujantis Reglamentu (ES) Nr. 1215/2012 arba, kai taikoma, remiantis Konvencija dėl jurisdikcijos ir teismo sprendimų civilinėse ir komercinėse bylose pripažinimo ir vykdymo (Lugano konvencija) ⁽⁵⁾.

32 straipsnis

Teismo kompetencija

1. Teismas turi išimtinę kompetenciją nagrinėti:

a) ieškinius dėl patentų ir papildomos apsaugos liudijimų faktinių pažeidimų ar jų grėsmės ir susijusius atsiliepimus į ieškinį, įskaitant priešieškinius dėl licencijų;

b) ieškinius dėl patentų ir papildomos apsaugos liudijimų pažeidimo fakto nebuvimo nustatymo;

⁽⁵⁾ Konvencija dėl jurisdikcijos ir teismo sprendimų civilinėse ir komercinėse bylose pripažinimo ir vykdymo, sudaryta Lugane 2007 m. spalio 30 d., su visais vėlesniais pakeitimais.

- c) ieškinius dėl laikinųjų ir apsaugos priemonių bei draudimų;
- d) ieškinius dėl patentų panaikinimo ir prašymus dėl papildomos apsaugos liudijimų pripažinimo negaliojančiais;
- e) priešieškinius dėl patentų panaikinimo ir prašymus dėl papildomos apsaugos liudijimų pripažinimo negaliojančiais;
- f) ieškinius dėl žalos ar kompensacijos, atsiradusios dėl laikinos apsaugos, suteiktos paskelbus Europos patento paraišką;
- g) ieškinius, susijusius su išradimo naudojimu prieš išduodant patentą arba su išradimo pirmalaikio naudojimo teise;
- h) ieškinius dėl kompensacijų už licencijas remiantis Reglamente (ES) Nr. 1257/2012 8 straipsniu ir
- i) ieškinius, susijusius su Europos patentų tarnybos sprendimais vykdant užduotis, nurodytas Reglamente (ES) Nr. 1257/2012 9 straipsnyje.

2. Susitariančiųjų valstybių narių nacionaliniai teismai išlaiko kompetenciją nagrinėti ieškinius, susijusius su patentais ir papildomos apsaugos liudijimais, kurie nepriklauso išimtinai Teismo kompetencijai.

33 straipsnis

Pirmosios instancijos teismo skyrių kompetencija

1. Nedarant poveikio šio straipsnio 7 daliai, 32 straipsnio 1 dalies a, c, f ir g punktuose nurodyti ieškiniai pateikiami:

- a) Susitariančiojoje valstybėje narėje, kurioje buvo padarytas ar gali būti padarytas faktinis ar grėsęs pažeidimas, įkurtam vietiniam skyriui arba regioniniam skyriui, kuriam priklauso ta Susitariančioji valstybė narė; arba
- b) Susitariančiojoje valstybėje narėje, kurioje yra atsakovo arba, jeigu yra daug atsakovų, vieno iš atsakovų gyvenamoji vieta ar pagrindinė verslo vieta arba, jeigu gyvenamosios vietos ar pagrindinės verslo vietos nėra – jo verslo vieta, įkurtam vietiniam skyriui arba regioniniam skyriui, kuriam priklauso ta Susitariančioji valstybė narė. Ieškinyje daugeliui atsakovų gali būti pareikštas tik tuo atveju, jeigu atsakovai palaiko komercinius santykius ir jeigu ieškinyje yra susijęs su tuo pačiu įtariamu pažeidimu.

32 straipsnio 1 dalies h punkte nurodyti ieškiniai pateikiami vietiniam arba regioniniam skyriui pagal pirmos pastraipos b punktą.

Ieškiniai, pareikšti atsakovams, kurių gyvenamoji vieta ar pagrindinė verslo vieta arba, jeigu gyvenamosios vietos ar pagrindinės verslo vietos nėra – jų verslo vieta yra ne Susitariančiųjų valstybių narių teritorijoje, pateikiami vietiniam arba regioniniam skyriui pagal pirmos pastraipos a punktą arba centriniam skyriui.

Jeigu atitinkamoje Susitariančiojoje valstybėje narėje nėra įkurto vietinio skyriaus ir ji nepriklauso regioniniam skyriui, ieškiniai pateikiami centriniam skyriui.

2. Jeigu 32 straipsnio 1 dalies a, c, f, g arba h punktuose nurodytas ieškinyje nagrinėjamas Pirmosios instancijos teismo skyriuje, visi 32 straipsnio 1 dalies a, c, f, g arba h punktuose nurodyti ieškiniai byloje tarp tų pačių ginčo šalių arba dėl to paties patento negali būti pateikti jokiame kitame skyriui.

Jeigu 32 straipsnio 1 dalies a punkte nurodytas ieškinyje nagrinėjamas regioniniame skyriuje, o pažeidimas buvo padarytas trijų ar daugiau regioninių skyrių teritorijose, atitinkamas regioninis skyrius atsakovo prašymu perduoda bylą centriniam skyriui.

Jeigu ieškinyje dėl to paties patento byloje tarp tų pačių ginčo šalių pateikiamas keliems skirtingiems skyriams, visos bylos atžvilgiu yra kompetentingas tas skyrius, į kurį pirmiausia kreipiasi, o skyriai, į kuriuos kreipiamasi vėliau, pripažįsta ieškinį nepriimtiniu pagal Procedūros reglamentą.

3. Tais atvejais, kai pateikiamas 32 straipsnio 1 dalies a punkte nurodytas ieškinyje dėl pažeidimo, gali būti pateikiamas 32 straipsnio 1 dalies e punkte nurodytas priešieškinyje dėl panaikinimo. Atitinkamas vietinis arba regioninis skyrius, išklausęs ginčo šalis, savo nuožiūra gali:

- a) nagrinėti ieškinį dėl pažeidimo bei priešieškinyje dėl panaikinimo ir prašyti, kad Pirmosios instancijos teismo pirmininkas pagal 18 straipsnio 3 dalį iš teisėjų grupės paskirtų techninės kvalifikacijos teisėją, turintį kvalifikaciją ir patirties atitinkamų technologijų srityje;
- b) priešieškinyje dėl panaikinimo perduoti centriniam skyriui, kad jis priimtų sprendimą, ir sustabdyti ieškinyje dėl pažeidimo nagrinėjimą arba toliau jį nagrinėti; arba

- c) ginčo šalims sutikus perduoti bylą centriniam skyriui, kad jis priimtų sprendimą.

4. 32 straipsnio 1 dalies b ir d punktuose nurodyti ieškiniai pateikiami centriniam skyriui. Tačiau, jeigu 32 straipsnio 1 dalies a punkte nurodytas ieškinys dėl to paties patento pažeidimo byloje tarp tų pačių ginčo šalių pateiktas vietiniam arba regioniniam skyriui, šie ieškiniai gali būti pateikti tik tam pačiam vietiniam arba regioniniam skyriui.

5. Jeigu 32 straipsnio 1 dalies d punkte nurodytas ieškinys dėl panaikinimo yra nagrinėjamas centriniame skyriuje, 32 straipsnio 1 dalies a punkte nurodytas ieškinys dėl to paties patento pažeidimo byloje tarp tų pačių ginčo šalių gali būti pateiktas bet kuriam skyriui pagal šio straipsnio 1 dalį arba centriniam skyriui. Atitinkamas vietinis arba regioninis skyrius savo nuožiūra gali nagrinėti ieškinį pagal šio straipsnio 3 dalį.

6. 32 straipsnio 1 dalies b punkte nurodyto ieškinio dėl pažeidimo fakto nebuvimo nustatymo nagrinėjimas centriniame skyriuje sustabdomas, jeigu per tris mėnesius nuo datos, kurią ieškinys buvo pateiktas centriniam skyriui, vietiniam arba regioniniam skyriui pateikiamas 32 straipsnio 1 dalies a punkte nurodytas ieškinys dėl su tuo pačiu patentu susijusių pažeidimų byloje tarp tų pačių ginčo šalių arba tarp išimtinės licencijos savininko ir šalies, prašančios nustatyti pažeidimo fakto nebuvimą.

7. Ginčo šalys gali susitarti 32 straipsnio 1 dalies a–h punktuose nurodytus ieškinius pateikti jų pasirinktam skyriui, įskaitant centrinį skyrių.

8. 32 straipsnio 1 dalies d ir e punktuose nurodyti ieškiniai gali būti pateikti nereikalaujant, kad ieškovas pateiktų protestą Europos patentų tarnybai.

9. 32 straipsnio 1 dalies i punkte nurodyti ieškiniai pateikiami centriniam skyriui.

10. Ginčo šalis informuoja Teismą apie nebaigtas panaikinimo, apribojimo ar protesto procedūras Europos patentų tarnyboje ir apie prašymus paspartinti procedūras Europos patentų tarnyboje. Teismas gali sustabdyti bylos nagrinėjimą, jeigu galima tikėtis, kad Europos patentų tarnyba greitai priims sprendimą.

34 straipsnis

Sprendimų teritorinė taikymo sritis

Teismo priimti sprendimai dėl Europos patento galioja Susitariančiųjų valstybių narių, kuriose galioja Europos patentas, teritorijoje.

VII SKYRIUS

Tarpininkavimas ir arbitražas patentų srityje

35 straipsnis

Tarpininkavimo ir arbitražo centras ginčams dėl patentų spęsti

1. Įsteigiamas tarpininkavimo ir arbitražo centras ginčams dėl patentų spęsti (toliau – centras). Centro būstinės yra Liublianoje ir Lisabonoje.

2. Centras aprūpina tarpininkavimui ir arbitražui ginčams dėl patentų, kuriems taikomas šis Susitarimas, spęsti reikalinga infrastruktūra. 82 straipsnis taikomas *mutatis mutandis* visiems susitarimams, pasiektiems naudojantis centro infrastruktūra, be kita ko, naudojantis tarpininkavimo paslaugomis. Tačiau vykdamas tarpininkavimo ir arbitražo procedūras patentas negali būti panaikintas arba apribotas.

3. Centras nustato tarpininkavimo ir arbitražo taisykles.

4. Centras sudaro tarpininkų ir arbitrų, kurie padės ginčo šalims išspręsti jų ginčą, sąrašą.

II DALIS

FINANSINĖS NUOSTATOS

36 straipsnis

Teismo biudžetas

1. Teismo biudžetą sudaro paties Teismo finansinės pajamos ir prireikus, bent 83 straipsnyje nurodytu pereinamuoju laikotarpiu, Susitariančiųjų valstybių narių įnašai. Biudžetas turi būti subalansuotas.

2. Paties Teismo finansines pajamas sudaro teismo mokesčiai ir kitos pajamos.

3. Teismo mokesčius nustato Administracinis komitetas. Juos sudaro nustatytas mokestis kartu su verte grindžiamu mokesčiu, viršijančiu iš anksto nustatytą viršutinę ribą. Nustatomi tokio dydžio Teismo mokesčiai, kad būtų užtikrinta tinkama pusiausvyra tarp nešališkos teisės kreiptis į teismą principo, visų pirma mažųjų ir vidutinių įmonių, labai mažų subjektų, fizinių asmenų, ne pelno organizacijų, universitetų ir viešųjų mokslinių tyrimų organizacijų atveju, teisingo ginčo šalių įnašo Teismo patirtoms išlaidoms padengti, pripažįstant ekonominę naudą susijusioms šalims, ir tikslo užtikrinti, kad Teismas būtų finansuojamas nuosavomis lėšomis ir jo finansai būtų subalansuoti. Administracinis komitetas reguliariai peržiūri Teismo mokesčių dydį. Gali būti apsvarstyta galimybė taikyti tikslines paramos priemones, skirtas mažosioms ir vidutinėms įmonėms bei labai mažiems subjektams.

4. Jeigu Teismas negali subalansuoti savo biudžeto iš savo nuosavų išteklių, Susitariančiosios valstybės narės jam perveda specialius finansinius įnašus.

37 straipsnis

Teismo finansavimas

1. Teismo veiklos išlaidos dengiamos iš Teismo biudžeto pagal Statuto nuostatas.

Susitariančiosios valstybės narės, kurios įsteigia vietinį skyrių, suteikia šiuo tikslu reikalingą infrastruktūrą. Susitariančiosios valstybės narės, kurios turi bendrą regioninį skyrių, kartu suteikia šiuo tikslu reikalingą infrastruktūrą. Susitariančiosios valstybės narės, kuriose įkurtas centrinis skyrius, jo padaliniai arba Apeliacinis teismas, suteikia šiuo tikslu reikalingą infrastruktūrą. Pradiniu pereinamuoju laikotarpiu, kurio trukmė yra septyneri metai pradedant nuo šio Susitarimo įsigaliojimo dienos, atitinkamos Susitariančiosios valstybės narės taip pat suteikia administracijos pagalbinį personalą, nedarant poveikio to personalo statutui.

2. Šio Susitarimo įsigaliojimo dieną Susitariančiosios valstybės narės sumoka pradinį finansinį įnašą, būtiną Teismui įsteigti.

3. Pradiniu pereinamuoju laikotarpiu, kurio trukmė yra septyneri metai pradedant nuo šio Susitarimo įsigaliojimo dienos, kiekvienos Susitariančiosios valstybės narės, kuri ratifikavo šį Susitarimą arba prisijungė prie jo prieš jam įsigaliojant, įnašas apskaičiuojamas remiantis Europos patentų, galiojančių tos valstybės teritorijoje šio Susitarimo įsigaliojimo dieną, skaičiumi ir Europos patentų, dėl kurių per trejus metus, einančius prieš šio Susitarimo įsigaliojimą, tos valstybės nacionaliniams teismams buvo pateikti ieškiniai dėl pažeidimo arba dėl panaikinimo, skaičiumi.

Tuo pačiu pradiniu pereinamuoju laikotarpiu, kurio trukmė yra septyneri metai, valstybių narių, kurios ratifikuoja šį Susitarimą arba prisijungia prie jo jam įsigaliojus, įnašai apskaičiuojami remiantis Europos patentų, galiojančių ratifikuojančios ar prisijungiančios valstybės narės teritorijoje ratifikavimo arba prisijungimo dieną, skaičiumi ir Europos patentų, dėl kurių per trejus metus, einančius prieš ratifikavimą arba prisijungimą, ratifikuojančios ar prisijungiančios valstybės narės nacionaliniams teismams buvo pateikti ieškiniai dėl pažeidimo arba dėl panaikinimo, skaičiumi.

4. Pasibaigus pradiniam septynerių metų trukmės pereinamajam laikotarpiui (po kurio tikimasi, kad Teismas bus pradėtas finansuoti nuosavomis lėšomis), jeigu prireiktų Susitariančiųjų valstybių narių įnašų, jie nustatomi vadovaujantis iš bendro galiojimo Europos patentų metinių pratęsimo mokesčių gaunamų pajamų paskirstymo schema, taikytina tuo metu, kai įnašas tampa būtinas.

38 straipsnis

Teisėjų mokymo programos finansavimas

Teisėjų mokymo programa finansuojama iš Teismo biudžeto.

39 straipsnis

Centro finansavimas

Centro veiklos išlaidos finansuojamos iš Teismo biudžeto.

III DALIS

ORGANIZACINĖS IR PROCEDŪRINĖS NUOSTATOS

I SKYRIUS

Bendrosios nuostatos

40 straipsnis

Statutas

1. Statute nustatomos Teismo struktūros ir veikimo išsamios nuostatos.

2. Statutas pateikiamas šio Susitarimo priede. Statutas gali būti keičiamas Administracinio komiteto sprendimu, remiantis Teismo pasiūlymu arba Susitariančiosios valstybės narės pasiūlymu, pasikonsultavus su Teismu. Tačiau tokie pakeitimai neprieštarauja šiam Susitarimui ir jo nekeičia.

3. Statuto nuostatomis garantuojama, kad Teismo veikimas bus organizuotas veiksmingiausiai bei ekonomiškai efektyviausiai būdu ir bus užtikrinta teisinga galimybė kreiptis į teismą.

41 straipsnis

Procedūros reglamentas

1. Procedūros reglamente nustatomos išsamios Teisme vykstančių teismo procesų nuostatos. Procedūros reglamentas atitinka šį Susitarimą ir Statutą.

2. Procedūros reglamentą priima Administracinis komitetas, remdamasis išsamių konsultacijų su suinteresuotaisiais subjektais rezultatais. Europos Komisijos paprašoma pateikti išankstinę nuomonę dėl Procedūros reglamento suderinamumo su Sąjungos teise.

Procedūros reglamentas gali būti keičiamas Administracinio komiteto sprendimu, remiantis Teismo pasiūlymu ir pasikonsultavus su Europos Komisija. Tačiau tokie pakeitimai neprieštarauja šiam Susitarimui arba Statutui ir jų nekeičia.

3. Procedūros reglamento nuostatomis garantuojama, kad Teismas priims aukščiausios kokybės sprendimus, o teismo procesai bus organizuojami veiksmingiausiai bei ekonomiškai efektyviausiu būdu. Jomis užtikrinama teisinga visų ginčo šalių teisėtų interesų pusiausvyra. Jomis teisėjams numatomos reikiamos galimybės veikti savo nuožiūra nedarant įtakos ginčo šalių teismo proceso nuspėjumui.

42 straipsnis

Proporcingumas ir nešališkumas

1. Ginčus Teismas nagrinėja vadovaudamasis jų svarbą ir sudėtingumą atitinkančiais būdais.

2. Teismas užtikrina, kad šiame Susitarime ir Statute numatytos taisyklės, procedūros ir teisės gynimo priemonės būtų naudojamos sąžiningai bei nešališkai ir neiškreiptų konkurencijos.

43 straipsnis

Bylų tvarkymas

Teismas aktyviai tvarko iškeltas bylas laikydamasis Procedūros reglamento ir nekludydamas ginčo šalims naudotis laisve nustatyti bylos dalyką ir patvirtinančiuosius įrodymus.

44 straipsnis

Elektroninės procedūros

Teismas optimaliai naudoja elektronines procedūras, pavyzdžiui, ginčo šalių elektroninėmis priemonėmis užpildytus pareiškimus ir pateiktus įrodymus, taip pat vaizdo konferencijas pagal Procedūros reglamentą.

45 straipsnis

Viešas teismo procesas

Teismo procesas yra viešas, išskyrus atvejus, kai Teismas, atsižvelgdamas į vienos iš ginčo šalių ar į kitų susijusių asmenų interesus arba atsižvelgdamas į visuotinius teisingumo ar viešosios tvarkos interesus, prireikus nusprendžia, kad jis bus uždarytas.

46 straipsnis

Teisnumas

Fiziniai ar juridiniai asmenys arba kiti juridiniam asmeniui lygiaverčiai subjektai, turintys teisę pradėti procesą pagal savo nacionalinę teisę, gali būti teismo proceso šalis Teisme.

47 straipsnis

Ginčo šalys

1. Patento savininkas turi teisę teikti ieškinius Teismui.

2. Jei licencinėje sutartyje nenumatyta kitaip, išimtinės licencijos dėl patento savininkas turi teisę teikti ieškinius Teismui tokiomis pačiomis aplinkybėmis kaip ir patento savininkas, jei patento savininkas apie tai informuojamas iš anksto.

3. Neišimtinės licencijos savininkas neturi teisės teikti ieškinių Teismui, išskyrus atvejus, kai patento savininkas apie tai informuojamas iš anksto, ir tiek, kiek tai aiškiai leidžiama licencijos sutartyje.

4. Jei ieškinius pateikia licencijos savininkas, patento savininkas turi teisę prisidėti prie ieškinio Teisme.

5. Tais atvejais, kai licencijos savininko pateikto ieškinio dėl pažeidimo nagrinėjimo procese patento savininkas nedalyvauja, patento galiojimas negali būti užginčytas. Ieškinio dėl pažeidimo šalis, norinti užginčyti patento galiojimą, turi pateikti ieškinius prieš patento savininką.

6. Kiti su patentu susiję fiziniai ar juridiniai asmenys arba kiti subjektai, turintys teisę teikti ieškinius pagal savo nacionalinę teisę, gali teikti ieškinius pagal Procedūros reglamentą.

7. Fiziniai ar juridiniai asmenys arba kiti subjektai, kurie turi teisę teikti ieškinius pagal savo nacionalinę teisę ir kurių veiksmams, nurodytiems Reglamento (ES) Nr. 1257/2012 9 straipsnyje, turėjo įtakos Europos patentų tarnybos sprendimas, turi teisę teikti ieškinius pagal 32 straipsnio 1 dalies i punktą.

48 straipsnis

Atstovavimas

1. Ginčo šalims atstovauja advokatai, turintys teisę užsiimti šia praktika Susitariančiosios valstybės narės teisme.

2. Kitu atveju ginčo šalims gali atstovauti Europos patentiniai patikėtiniai, turintys teisę veikti kaip profesionalūs atstovai Europos patentų tarnyboje pagal EPK 134 straipsnį ir turintys tinkamą kvalifikaciją, pavyzdžiui, Europos patentų ginčų nagrinėjimo liudijimą.

3. Reikalavimus dėl 2 dalyje nurodytų kvalifikacijų nustato Administracinis komitetas. Europos patentinių patikėtinių, turinčių teisę atstovauti ginčo šalims Teisme, sąrašą tvarko kanceleris.

4. Ginčo šalių atstovams gali padėti patentiniai patikėtiniai, kuriems leidžiama kalbėti Teismo posėdžiuose pagal Procedūros reglamentą.

5. Pagal Procedūros reglamente nustatytas sąlygas ginčo šalių atstovai naudojami teisėmis ir imunitetais, būtinai nepriklausomam jų pareigų vykdymui, įskaitant teisę proceso Teisme metu neatskleisti informacijos, susijusios su atstovo ir ginčo šalies ar kito asmens pasikeista informacija, nebent suinteresuotoji šalis tokios teisės aiškiai atsisako.

6. Ginčo šalių atstovai įpareigojami stengtis, kad Teismui pristatomos bylos ir faktai nebūtų iškraipomi sąmoningai arba turint tinkamų priežasčių tai daryti.

7. 32 straipsnio 1 dalies i punkte nurodytuose procesuose atstovavimas pagal šio straipsnio 1 ir 2 dalis nereikalingas.

II SKYRIUS

Proceso kalba

49 straipsnis

Pirmosios instancijos teismo proceso kalba

1. Vietinio ar regioninio skyriaus proceso kalba yra oficiali Europos Sąjungos kalba, kuri yra Susitariančiosios valstybės narės, kurioje yra įkurtas atitinkamas skyrius, oficiali kalba arba viena iš oficialių kalbų, arba Susitariančiųjų valstybių narių, kurios turi bendrą regioninį skyrių, nustatyta oficiali (-ios) kalba (-os).

2. Neatsižvelgiant į 1 dalį, Susitariančiosios valstybės narės gali nustatyti vieną ar daugiau Europos patentų tarnybos oficialių kalbų savo vietinio ar regioninio skyriaus proceso kalba.

3. Ginčo šalys gali susitarti proceso metu vartoti tą kalbą, kuria buvo išduotas patentas, jei tam pritaria kompetentinga kolegija. Jei kolegija nepatvirtina jų pasirinkimo, ginčo šalys gali prašyti perduoti bylą centriniam skyriui.

4. Ginčo šalims sutikus kompetentinga kolegija patogumo ir nešališkumo sumetimais gali nuspręsti proceso metu vartoti tą kalbą, kuria išduotas patentas.

5. Vienos iš ginčo šalių prašymu ir išklauses kitas ginčo šalis bei kompetentingą kolegiją Pirmosios instancijos teismo pirmininkas nešališkumo sumetimais ir atsižvelgdamas į visas susijusias aplinkybes, įskaitant ginčo šalių poziciją, visų pirma atsakovo poziciją, gali nuspręsti proceso metu vartoti tą kalbą, kuria išduotas patentas. Šiuo atveju Pirmosios instancijos teismo pirmininkas įvertina, ar reikia specialios vertimo raštu ir žodžiu tvarkos.

6. Centrinio skyriaus proceso kalba yra ta kalba, kuria buvo išduotas atitinkamas patentas.

50 straipsnis

Apeliacinio teismo proceso kalba

1. Apeliacinio teismo proceso kalba yra Pirmosios instancijos teismo proceso kalba.

2. Neatsižvelgiant į 1 dalį, ginčo šalys gali susitarti proceso metu vartoti tą kalbą, kuria išduotas patentas.

3. Išskirtiniais atvejais ir deramu mastu Apeliacinis teismas gali nuspręsti viso arba dalies proceso metu vartoti kitą oficialią Susitariančiosios valstybės narės kalbą, jei ginčo šalys sutinka.

51 straipsnis

Kitos su kalbos vartojimu susijusios nuostatos

1. Visoms Pirmosios instancijos teismo ir Apeliacinio teismo kolegijoms leidžiama deramu mastu apsieiti be vertimo raštu.

2. Vienos iš ginčo šalių prašymu ir deramu mastu kiekvienas Pirmosios instancijos teismo ir Apeliacinio teismo skyrius teikia vertimo žodžiu paslaugas, kad padėtų atitinkamoms ginčo šalims žodinio proceso metu.

3. Neatsižvelgiant į 49 straipsnio 6 dalį, tais atvejais, kai ieškinys dėl pažeidimo pateikiamas centriniam skyriui, atsakovas, kurio gyvenamoji vieta, pagrindinė verslo vieta ar verslo vieta yra valstybėje narėje, turi teisę, jei to paprašo, gauti atitinkamų dokumentų vertimą į valstybės narės, kuri yra jo gyvenamoji vieta, pagrindinė verslo vieta, arba, jeigu gyvenamosios vietos ar pagrindinės verslo vietos nėra – jo verslo vieta, kalbą šiomis aplinkybėmis:

a) jurisdikcija patikima centriniam skyriui pagal 33 straipsnio 1 dalies trečiąją arba ketvirtąją pastraipą, ir

b) centrinio skyriaus proceso kalba nėra oficiali valstybės narės, kuri yra atsakovo gyvenamoji vieta, pagrindinė verslo vieta arba, jeigu gyvenamosios vietos ar pagrindinės vietos nėra – jo verslo vieta, kalba, ir

c) atsakovas nepakankamai moka proceso kalbą.

III SKYRIUS

Teismo procesas

52 straipsnis

Rašytinė, tarpinė ir žodinė proceso dalys

1. Teismo procesą pagal Procedūros reglamentą sudaro rašytinė, tarpinė ir žodinė dalys. Visos proceso dalys organizuojamos lanksčiai ir subalansuotai.

2. Tarpinio proceso metu, kuris vyksta po rašytinio proceso ir prireikus, teisėjas pranešėjas, gavęs visos kolegijos įgaliojimus, atsako už tarpinio bylos nagrinėjimo sušaukimą. Tas teisėjas visų pirma kartu su ginčo šalimis ieško galimybės susitarti, be kita ko, tarpininkavimo ir (arba) arbitražo būdu, pasitelkiant 35 straipsnyje nurodytą centro infrastruktūrą.

3. Žodinio proceso metu ginčo šalys turi galimybę tinkamai paaiškinti savo argumentus. Ginčo šalims sutikus Teismas gali apsieiti be žodinio nagrinėjimo.

53 straipsnis

Įrodymų būdai

1. Teismo proceso metu įrodymai pateikiami ar gaunami visų pirma šiais būdais:

- a) išklausant ginčo šalis;
- b) paprašant informacijos;
- c) pateikiant dokumentus;
- d) išklausant liudytojus;
- e) išklausant ekspertų nuomones;
- f) tikrinant;
- g) atliekant lyginamuosius tyrimus arba eksperimentus;
- h) su priesaika pateiktais rašytiniais pareiškimais (raštiški parodymai su priesaika).

2. Procedūros reglamente reglamentuojama tokių įrodymų gavimo tvarka. Liudytojų ir ekspertų apklausai, kurios metu neviršijama tai, kas būtina, vadovauja Teismas.

54 straipsnis

Įrodinėjimo pareiga

Nedarant poveikio 24 straipsnio 2 ir 3 dalims, faktų įrodinėjimo pareiga tenka tai ginčo šaliai, kuri remiasi tais faktais.

55 straipsnis

Įrodinėjimo pareigos panaikinimas

1. Nedarant poveikio 24 straipsnio 2 ir 3 dalims, jei patento objektas yra naujo produkto gamybos procesas, laikoma, kad be patento savininko sutikimo pagamintas identiškas produktas, jei nėra priešingų įrodymų, yra gautas pagal patentuotą gamybos procesą.

2. 1 dalyje išdėstytas principas taip pat taikomas tada, kai yra didelė tikimybė, kad identiškas produktas buvo pagamintas pagal patentuotą gamybos procesą, o patento savininkas, nepaisant deramų pastangų, nesugebėjo nustatyti tokiam identiškam produktui faktiškai taikomo proceso.

3. Pateikus priešingus įrodymus, atsižvelgiama į teisėtus atsakovo interesus apsaugoti savo gamybos ir komercines paslaptis.

IV SKYRIUS

Teismo kompetencija

56 straipsnis

Bendroji Teismo kompetencija

1. Teismas gali paskirti tokias priemones, procedūras ir teisės gynimo būdus, kurie nustatyti šiame Susitarime, ir gali priimti nutartis nustatydamas tam tikras sąlygas pagal Procedūros reglamentą.

2. Teismas deramai atsižvelgia į ginčo šalių interesą ir prieš priimdamas nutartį suteikia kiekvienai ginčo šaliai galimybę būti išklausyti, nebent tai nesuderinama su veiksmingu tokios nutarties vykdymu.

57 straipsnis

Teismo ekspertai

1. Nedarant poveikio ginčo šalių galimybei pateikti ekspertų įrodymus, Teismas bet kuriuo metu gali paskirti teismo ekspertus, kad jie pareikštų nuomonę dėl konkrečių bylos aspektų. Teismas tokiam ekspertui pateikia visą informaciją, kurios reikia eksperto nuomonei parengti.

2. Šiuo tikslu Teismas pagal Procedūros reglamentą sudaro orientacinį ekspertų sąrašą. Tą sąrašą tvarko kancleris.

3. Teismo ekspertai užtikrina nepriklausomumą ir nešališkumą. Statuto 7 straipsnyje išdėstytos teisėjams taikomos interesų konfliktus reglamentuojančios taisyklės pagal analogiją taikomos teismo ekspertams.

4. Ginčo šalys gali susipažinti su Teismui pateikta teismo ekspertų nuomone ir pareikšti pastabas dėl jos.

58 straipsnis

Konfidencialios informacijos apsauga

Siekdamas apsaugoti ginčo šalies arba trečiosios šalies komercines paslaptis, asmens duomenis ar kitą konfidencialią informaciją arba užkirsti kelią piktnaudžiauti įrodymais, Teismas gali nutarti, kad įrodymų rinkimas ir jų naudojimas procese yra ribojamas ar draudžiamas arba kad prieigą prie tokių įrodymų turi tik konkretūs asmenys.

59 straipsnis

Nurodymas pateikti įrodymus

1. Kai kreipiasi ginčo šalis, kuri pateikė pagrįstai turimus įrodymus, kurių pakanka jos ieškiniui paremti, ir pagrįsdama tą ieškinį yra įvardijusi įrodymus, kurie yra priešingos šalies arba trečiosios šalies žinioje, Teismas gali priimti nutartį, įpareigojančią priešingą šalį arba trečiąją šalį pateikti tokius įrodymus, atsižvelgiant į konfidencialios informacijos apsaugą. Toks nurodymas nereiškia, kad ginčo šalis turi pateikti įrodymus prieš save pačią.

2. Kai kreipiasi viena ginčo šalis, Teismas tomis pačiomis sąlygomis, kaip nustatyta 1 dalyje, gali priimti nutartį, įpareigojančią pateikti banko, finansinius arba komercinius dokumentus, esančius priešingos šalies žinioje, atsižvelgiant į konfidencialios informacijos apsaugą.

60 straipsnis

Nurodymas užtikrinti įrodymus ir patikrinti patalpas

1. Pareiškėjo, pateikusio pagrįstai turimus įrodymus, kad pagrįstų ieškinį, jog patentas buvo pažeistas arba gali būti pažeistas, prašymu Teismas net prieš prasidedant teismo procesui dėl bylos esmės gali priimti nutartį taikyti skubias ir veiksmingas laikinas priemones užtikrinti su įtariamu pažeidimu susijusius įrodymus, atsižvelgiant į konfidencialios informacijos apsaugą.

2. Tokiomis priemonėmis gali būti teisės pažeidžiančių produktų išsamus aprašymas paimant pavyzdžius ar jų nepaimančias, arba tokių produktų ir, atitinkamais atvejais – medžiagų ir priemonių, naudotų tų produktų gamybai ir (arba) platinimui, ir su tuo susijusių dokumentų poėmis.

3. Pareiškėjo, pateikusio įrodymus, kad pagrįstų ieškinį, jog patentas buvo pažeistas arba gali būti pažeistas, prašymu Teismas net prieš prasidedant teismo procesui dėl bylos esmės gali priimti nutartį patikrinti patalpas. Tokių patalpų patikrinimą atlieka Teismo paskirtas asmuo pagal Procedūros reglamentą.

4. Tikrinant patalpas pareiškėjas nedalyvauja, bet jam gali atstovauti nepriklausomas specialistas profesionalas, kurio vardas ir pavardė turi būti nurodyti Teismo nutartyje.

5. Jei būtina, imtis priemonių nurodoma neišklausius kitos ginčo šalies, visų pirma tuomet, kai delsimas galėtų padaryti neatitaisomą žalą patento savininkui arba kai yra akivaizdi grėsmė, kad įrodymai gali būti sunaikinti.

6. Jei imtis įrodymų užtikrinimo ar patalpų patikrinimo priemonių nurodoma neišklausius kitos šalies byloje, suinteresuotojioms šalims apie tai pranešama nedelsiant ir ne vėliau kaip tuoj pat pritaikius priemones. Priemonės peržiūrėjimas, įskaitant teisę būti išklaustam, taikomas suinteresuotųjų šalių prašymu, siekiant per pagrįstą laikotarpį po pranešimo apie priemones nuspręsti, ar priemonės turi būti pakeistos, atšauktos ar patvirtintos.

7. Taikant įrodymų užtikrinimo priemones, iš pareiškėjo gali būti reikalaujama pakankamo užstato ar lygiaverčio užtikrinimo, kuriuo būtų galima kompensuoti bet kokią atsakovo patirtą žalą, kaip numatyta 9 dalyje.

8. Jei pareiškėjas per ne ilgesnį kaip 31 kalendorinės dienos arba 20 darbo dienų laikotarpį, atsižvelgiant į tai, kuris laikotarpis yra ilgesnis, nepateikia ieškinio siekdamas Teismo sprendimo dėl bylos esmės, Teismas užtikrina, kad atsakovo prašymu įrodymų užtikrinimo priemonės būtų atšauktos arba kitaip nustotų galioti nedarant poveikio žalos, kurios gali būti reikalaujama, kompensavimui.

9. Jei įrodymų užtikrinimo priemonės yra atšaukiamos arba kai jos nustoja galioti dėl pareiškėjo veikimo ar neveikimo, arba kai po to yra nustatoma, kad patento pažeidimo ar pažeidimo grėsmės nebuvo, Teismas atsakovo prašymu gali priimti nutartį, įpareigojančią pareiškėją suteikti atsakovui tinkamą kompensaciją už tomis priemonėmis padarytus nuostolius.

61 straipsnis

Nutartys dėl turto arešto

1. Pareiškėjo, pateikusio pagrįstai turimus įrodymus, kad pagrįstų ieškinį, jog patentas buvo pažeistas arba gali būti pažeistas, prašymu Teismas net prieš prasidedant teismo procesui dėl bylos esmės gali priimti nutartį, įpareigojančią ginčo šalį nepašalinti jokio turto iš savo jurisdikcijos arba neprekiuoti jokių turtais, kuris yra arba kurio nėra jos jurisdikcijoje.

2. 60 straipsnio 5–9 dalys pagal analogiją taikomos šiame straipsnyje nurodytų priemonių atveju.

62 straipsnis

Laikinosios ir apsaugos priemonės

1. Priimdamas nutartį Teismas gali patenkinti ieškinius dėl uždraudimo, pateiktus prieš įtariamą pažeidėją arba tarpininką, kurio teikiamomis tarpininkavimo paslaugomis naudojasi įtariamasis pažeidėjas, siekdamas užkirsti kelią bet kokiam gresiančiam pažeidimui, laikinai ir atitinkamais atvejais nustatant periodišką baudas, uždrausti tęsti įtariamą pažeidimą arba tokios veiklos tęsimui nustatyti sąlygas – reikalauti pateikti užstatą, kuriuo būtų užtikrinta kompensacija teisiui turėtoju.

2. Teismas turi teisę pasverti ginčo šalių interesus ir visų pirma atsižvelgti į galimą žalą kiekvienai iš ginčo šalių, kuri būtų padaryta patenkinus arba atmetus ieškinį dėl uždraudimo.

3. Teismas taip pat gali priimti nutartį konfiskuoti arba pristatyti patentų teisės pažeidimu įtariamus produktus, kad būtų užkirstas kelias jiems patekti į prekybos kanalus arba jais judėti. Jei pareiškėjas įrodo, kad tikėtina, jog susidariusios aplinkybės kelia grėsmę žalos atlyginimui, Teismas gali priimti nutartį dėl prevencinės priemonės – konfiskuoti įtariamo pažeidėjo kilnojamąjį ir nekilnojamąjį turtą, įskaitant įtariamo pažeidėjo banko sąskaitų ir kitų lėšų blokavimą.

4. Teismas, taikydamas 1 ir 3 dalyse nurodytas priemones, gali pareikalauti, kad pareiškėjas pateiktų pagrįstą įrodymų, kurių pakaktų įsitikinti, jog pareiškėjas yra teisės turėtojas ir kad pareiškėjo teisė yra pažeidžiama arba kad gresia toks pažeidimas.

5. 60 straipsnio 5–9 dalys pagal analogiją taikomos šiame straipsnyje nurodytų priemonių atveju.

63 straipsnis

Nuolatinis uždraudimas

1. Jei priimamas sprendimas, kad patentas yra pažeistas, Teismas gali patenkinti prieš pažeidėją pateiktą ieškinį dėl uždraudimo, siekiant uždrausti tęsti pažeidimą. Teismas taip pat gali patenkinti tokį ieškinį dėl uždraudimo prieš tarpininką, kurio paslaugomis trečioji šalis naudojasi patentu teisėms pažeisti.

2. Atitinkamais atvejais, nevykdant 1 dalyje nurodytos nutarties dėl uždraudimo, nustatomos Teismui reguliariai mokamos baudos.

64 straipsnis

Atkuriamosios priemonės procesuose dėl pažeidimų

1. Nedarant poveikio nukentėjusiosios šalies teisėms į žalos atlyginimą už pažeidimą ir be jokios kompensacijos, pareiškėjo prašymu Teismas gali priimti nutartį taikyti atitinkamas priemones produktams, kurie nustatyti pažeidžiantys patentą, o atitinkamais atvejais – medžiagoms bei priemonėms, kurios daugiausia naudojamos tokių produktų kūrimui arba gamybai.

2. Į tokias priemones įeina:

a) pareiškimas dėl pažeidimo;

b) produktų atšaukimas iš prekybos kanalų;

c) teisės pažeidžiančios produkto savybės pašalinimas;

d) produktų galutinis pašalinimas iš prekybos kanalų; arba

e) produktų ir (arba) atitinkamų medžiagų ir priemonių sunaikinimas.

3. Teismo nutartimi tos priemonės įvykdomos pažeidėjo sąskaita, išskyrus atvejus, jeigu nėra atsiradusios atitinkamos priežastys, kurios neleidžia taip daryti.

4. Svarstydamas prašymą taikyti atkuriamąsias priemones vadovaujantis šiuo straipsniu, Teismas atsižvelgia į pažeidimo sunkumo ir teisės gynimo priemonių, kurias turi būti nurodyta taikyti, santykį, pažeidėjo pasiryžimą grąžinti medžiagoms teisių nepažeidžiančią būseną, taip pat į trečiųjų šalių interesus.

65 straipsnis

Sprendimas dėl patento galiojimo

1. Teismas priima sprendimą dėl patento galiojimo remdamasis ieškiniu dėl panaikinimo arba priešieškiniu dėl panaikinimo.

2. Teismas gali panaikinti patentą visiškai arba iš dalies tik remdamasis EPK 138 straipsnio 1 dalimi ir 139 straipsnio 2 dalimi.

3. Nedarant poveikio EPK 138 straipsnio 3 daliai, jeigu panaikinimo priežastys daro poveikį patentui tik iš dalies, patento galiojimas apribojamas atitinkamai iš dalies pakeitus reikalavimus ir panaikinamas iš dalies.

4. Tiek, kiek patentas buvo panaikintas, laikoma, kad nuo pat pradžių jo poveikis nebuvo toks, koks nustatytas EPK 64 ir 67 straipsniuose.

5. Jei Teismas galutiniu sprendimu panaikina patentą visiškai arba iš dalies, sprendimo kopiją jis nusiunčia Europos patentų tarnybai, o dėl Europos patento – atitinkamos Susitariančiosios valstybės narės nacionalinei patentų tarnybai.

66 straipsnis

Teismo kompetencija, susijusi su Europos patentų tarnybos sprendimais

1. Nagrinėdamas ieškinius, pateiktus pagal 32 straipsnio 1 dalies i punktą, Teismas gali naudotis visa kompetencija, kuri Europos patentų tarnybai buvo suteikta pagal Reglamento (ES) Nr. 1257/2012 9 straipsnį, įskaitant bendros patentinės apsaugos registro taisymą.

2. Nagrinėjant pagal 32 straipsnio 1 dalies i punktą pateiktus ieškinius, ginčo šalis, nukrypstant nuo 69 straipsnio, padengia savo išlaidas.

67 straipsnis

Teisė priimti nutartį, įpareigojančią pateikti informaciją

1. Reaguodamas į teisėtą ir proporcingą pareiškėjo prašymą ir vadovaudamasis Procedūros reglamentu Teismas gali priimti nutartį, įpareigojančią pažeidėją informuoti pareiškėją apie:

- a) teises pažeidžiančių produktų arba procesų kilmę ir platinimo kanalus;
- b) teises pažeidžiančių produktų kiekius, pagamintus, pristatytus, gautus ar užsakytus, taip pat apie už juos gautą kainą ir
- c) visų trečiųjų asmenų, dalyvaujančių gaminant ar platinant teises pažeidžiančius produktus arba naudojant teises pažeidžiantį procesą, tapatybę.

2. Vadovaudamasis Procedūros reglamentu Teismas taip pat gali priimti nutartį, įpareigojančią bet kurią trečiąją šalį:

- a) kuri, kaip nustatyta, turi teises pažeidžiančių produktų komerciniu mastu arba dalyvauja teises pažeidžiančiame procese komerciniu mastu;
- b) kuri, kaip nustatyta, teikia teises pažeidžiančioje veikloje naudojamas paslaugas komerciniu mastu; arba
- c) kurią a arba b punkte nurodytas asmuo nurodė kaip dalyvaujančią teises pažeidžiančių produktų gamyboje ar platinime, su juo susijusiuose procesuose arba paslaugų teikime komerciniu mastu,

pateikti pareiškėjui 1 dalyje nurodytą informaciją.

68 straipsnis

Žalos atlyginimo priteisimas

1. Nukentėjusiosios šalies prašymu Teismas priima nutartį, įpareigojančią pažeidėją, kuris žinodamas arba turėdamas pagrįstą pagrindą žinoti, užsiėmė patentą pažeidžiančia veikla, atlyginti nukentėjusiajai šaliai žalą, atitinkančią žalą, kurią pastaroji šalis faktiškai patyrė dėl pažeidimo.

2. Kiek įmanoma, atkuriami ta nukentėjusios šalies padėtis, kurioje ji būtų buvusi, jei nebūtų įvykdytas pažeidimas. Pažeidėjas neturi turėti naudos iš pažeidimo. Tačiau žalos atlyginimas nėra baudžiamojo pobūdžio.

3. Teismas, nustatydamas žalos atlyginimo sumą:

- a) atsižvelgia į visus atitinkamus aspektus, pavyzdžiui, neigiamus ekonominius padarinius, įskaitant nukentėjusios šalies prarastą pelną, visą pažeidėjo gautą neteisėtą pelną ir atitinkamais atvejais – į kitus ne ekonominius veiksnius, pavyzdžiui, dėl pažeidimo nukentėjusios šalies patirtą moralinę žalą; arba
- b) vietoj a punkto jis atitinkamais atvejais gali nustatyti vienkartinę žalos atlyginimo sumą, remdamasis tokiais elementais kaip autorinis atlyginimas arba mokesčiai, kurie būtų buvę sumokėti, jei pažeidėjas būtų prašęs leidimo naudotis atitinkamu patentu.

4. Jei pažeidėjas teises pažeidžiančia veikla užsiėmė nežinodamas arba neturėdamas pagrįsto pagrindo žinoti, Teismas gali priimti nutartį, įpareigojančią susigrąžinti pelną arba sumokėti kompensaciją.

69 straipsnis

Teismo išlaidos

1. Laimėjusios ginčo šalies patirtas pagrįstas ir proporcingas teismo išlaidas ir kitas išlaidas iki ribos, nustatytos pagal Procedūros reglamentą, paprastai padengia pralaimėjusi šalis, išskyrus atvejus, kai teisingumas reikalauja kitaip.

2. Jei viena ginčo šalis laimi tik iš dalies arba išskirtinėmis aplinkybėmis, Teismas gali priimti nutartį, įpareigojančią teisingai padalyti išlaidas arba ginčo šalims padengti savo išlaidas.

3. Ginčo šalis turi padengti visas dėl jos patirtas nebūtinai Teismo arba kitos šalies išlaidas.

4. Atsakovo prašymu Teismas gali priimti nutartį, įpareigojančią pareiškėją pateikti reikiamą garantiją, kad bus sumokėtos atsakovo patirtos teismo ir kitos išlaidos, kurias pareiškėjas gali būti įpareigotas padengti, visų pirma 59–62 straipsniuose nurodytais atvejais.

70 straipsnis

Teismo mokesčiai

1. Proceso Teisme šalys moka teismo mokesčius.
2. Teismo mokesčiai sumokami iš anksto, išskyrus atvejus, kai Procedūros reglamente nurodyta kitaip. Ginčo šalis, nesumokėjusi nurodyto teismo mokesčio, gali būti pašalinta iš tolesnio dalyvavimo procese.

71 straipsnis

Teisinė pagalba

1. Ginčo šalis, kuri yra fizinis asmuo ir kuri visiškai arba iš dalies negali sumokėti su teismo procesu susijusių išlaidų, bet kuriuo gali metu prašyti teisinės pagalbos. Teisinės pagalbos suteikimo sąlygos nustatytos Procedūros reglamente.
2. Teismas pagal Procedūros reglamentą sprendžia, ar teisinę pagalbą suteikti visiškai arba iš dalies, ar jos nesuteikti.
3. Remdamasis Teismo pasiūlymu, Administracinis komitetas nustato teisinės pagalbos lygį ir jos išlaidų padengimo taisykles.

72 straipsnis

Senaties terminas

Nedarant poveikio 24 straipsnio 2 ir 3 dalims, ieškiniai, susiję su bet kurios formos finansine kompensacija, nuo datos, kurią pareiškėjas sužinojo arba turėjo pagrįstą pagrindą sužinoti paskutinį ieškinį pagrindžiantį faktą, gali būti teikiami ne ilgesnį nei penkerių metų laikotarpį.

V SKYRIUS

Apeliacijos

73 straipsnis

Apeliacija

1. Pagal visus savo pareiškimus arba jų dalį bylą pralaimėjusi ginčo šalis gali Pirmosios instancijos teismo sprendimą apskųsti Apeliaciniam teismui per du mėnesius nuo pranešimo apie tą sprendimą dienos.
2. Pagal visus savo pareiškimus arba jų dalį bylą pralaimėjusi ginčo šalis gali Pirmosios instancijos teismo nutartį apskųsti Apeliaciniam teismui:

a) 49 straipsnio 5 dalyje, 59–62 ir 67 straipsniuose nurodytas nutartis galima apskųsti per 15 kalendorinių dienų nuo nutarties paskelbimo pareiškėjui;

b) kitas nei a punkte nurodytas nutartis:

i) kartu su apeliacija dėl sprendimo arba

ii) kai Teismas leidžia pateikti apeliaciją, galima apskųsti per 15 dienų nuo Teismo sprendimo tuo klausimu pranešimo.

3. Apeliacija dėl Pirmosios instancijos teismo sprendimo arba nutarties gali būti grindžiama teisiniais klausimais ir su byla susijusiais faktais.

4. Nauji faktai ir nauji įrodymai gali būti pateikiami tik pagal Procedūros reglamentą ir tik tuo atveju, jei pagrįstai galima laikyti, kad atitinkama ginčo šalis negalėjo jų pateikti proceso Pirmosios instancijos teisme metu.

74 straipsnis

Apeliacijos poveikis

1. Apeliacija sprendimo įgyvendinimas nesustabdomas, išskyrus atvejus, kai pagrįstu vienos iš ginčo šalių prašymu Apeliacinis teismas nusprendžia kitaip. Procedūros reglamentu užtikrinama, kad toks sprendimas būtų priimamas nedelsiant.
2. Neatsižvelgiant į 1 dalį, apeliacija dėl sprendimo dėl ieškinių arba priešieškinių dėl panaikinimo ir 32 straipsnio 1 dalies i punktu grindžiamų ieškinių sprendimo įgyvendinimas visada sustabdomas.
3. Apeliacija dėl 49 straipsnio 5 dalyje, 59–62 arba 67 straipsniuose nurodytų nutarčių netrukdo tęsti pagrindinio proceso. Tačiau kol Apeliacinis teismas nepriima sprendimo dėl apskųstos nutarties, Pirmosios instancijos teismas galutinio sprendimo pagrindiniame procese nepriima.

75 straipsnis

Sprendimas dėl apeliacijos ir bylos grąžinimas

1. Jei pagal 73 straipsnį teikiama apeliacija yra tinkamai pagrįsta, Apeliacinis teismas panaikina Pirmosios instancijos teismo sprendimą ir priima galutinį sprendimą. Apeliacinis teismas išskirtiniais atvejais ir vadovaudamasis Procedūros reglamentu gali bylą grąžinti Pirmosios instancijos teismui sprendimui priimti.
2. Grąžinus bylą Pirmosios instancijos teismui vadovaujantis 1 dalimi, Apeliacinio teismo sprendimas teisiniais klausimais Pirmosios instancijos teismui yra privalomas.

VI SKYRIUS

Sprendimai

76 straipsnis

Sprendimų pagrindas ir teisė būti išklaustam

1. Teismas priima sprendimą atsižvelgdamas į ginčo šalių pateiktus prašymus ir nepriteisia daugiau, nei prašoma.
2. Sprendimai dėl bylos esmės gali būti pagrįsti tik ginčo šalių pateiktais arba Teismo nutartimi į procesą įtrauktais motyvais, faktais ir įrodymais, dėl kurių ginčo šalys turėjo galimybę pateikti savo pastabas.
3. Teismas įrodymus įvertina laisvai ir nepriklausomai.

77 straipsnis

Formalūs reikalavimai

1. Teismo sprendimai ir nutartys yra pagrįsti ir pateikiami raštu pagal Procedūros reglamentą.
2. Teismo sprendimai ir nutartys skelbiami teismo proceso kalba.

78 straipsnis

Teismo sprendimai ir atskirosios nuomonės

1. Teismo sprendimai ir nutartys priimami kolegijos balsų dauguma pagal Statutą. Balsams pasiskirsčius po lygiai, pirminkaujančio teisėjo balsas yra lemiamas.
2. Išskirtinėmis aplinkybėmis bet kuris kolegijos teisėjas gali atskirai nuo Teismo sprendimo pareikšti atskirąją nuomonę.

79 straipsnis

Susitarimas

Ginčo šalys bet kuriuo proceso metu gali baigti bylą susitarimu; toks susitarimas patvirtinamas Teismo sprendimu. Patentas susitarimo būdu negali būti panaikintas arba apribotas.

80 straipsnis

Sprendimų skelbimas

Pareiškėjo prašymu ir išlaidas padengiant pažeidėjui, Teismas gali priimti nutartį, įpareigojančią imtis tinkamų su Teismo sprendimu susijusios informacijos platinimo priemonių, įskaitant viso arba dalies sprendimo pateikimą ir paskelbimą žiniasklaidoje.

81 straipsnis

Pakartotinis bylos nagrinėjimas

1. Priėmus galutinį Teismo sprendimą prašymą pakartotinai nagrinėti bylą Apeliacinis teismas išimtiniais atvejais gali patenkinti šiomis aplinkybėmis:
 - a) pakartotinai nagrinėti bylą prašančiajai ginčo šaliai nustatčius tokio pobūdžio faktą, kuris gali būti laikomas lemiamu veiksniu ir kuris priimant sprendimą nebuvo žinomas pakartotinai nagrinėti bylą prašančiajai ginčo šaliai; toks prašymas gali būti patenkinamas tik remiantis veiksniu, kuris pagal galutinį nacionalinio teismo sprendimą laikomas nusikaltama veika; arba
 - b) esant esminiam procedūriniam trūkumui, visų pirma kai į Teismo posėdį neatvyko atsakovas, kuriam nebuvo įteiktas laiku ir tokiu būdu, kad pastarasis galėtų pasirėngti gynybai, dokumentas, kurio pagrindu pradėtas procesas, arba lygiavertis dokumentas.

2. Prašymas pakartotinai nagrinėti bylą pateikiamas per 10 metų nuo sprendimo priėmimo datos, bet ne vėliau kaip per du mėnesius nuo naujo fakto arba procedūrinio trūkumo nustatymo dienos. Toks prašymas sprendimo įgyvendinimo nesustabdo, išskyrus atvejus, kai Apeliacinis teismas nusprendžia kitaip.

3. Jei prašymas pakartotinai nagrinėti bylą yra tinkamai pagrįstas, Apeliacinis teismas pagal Procedūros reglamentą atideda viso arba dalies peržiūrimo sprendimo vykdymą ir iš naujo pradeda procesą naujam sprendimui priimti.

4. Sąžiningai veikiančioms asmenims, besinaudojantiems patentais, kurie yra peržiūrimo sprendimo objektas, turėtų būti leidžiama toliau tokiais patentais naudotis.

82 straipsnis

Sprendimų ir nutarčių vykdymas

1. Teismo sprendimai ir nutartys yra vykdytini visose Susitariančiose valstybėse narėse. Sprendimo vykdomąjį raštą prie sprendimo prideda Teismas.

2. Atitinkamais atvejais sprendimo vykdymui gali būti reikalaujama pateikti užstatą arba lygiavertį užtikrinimą, kad būtų užtikrinta kompensacija už bet kokią patirtą žalą, ypač uždraudimo atveju.

3. Nedarant poveikio šiam Susitarimui ir Statutui, vykdymo procedūras reglamentuoja Susitariančiosios valstybės narės, kurioje vykdomas sprendimas, teisė. Visi Teismo sprendimai vykdomi tomis pačiomis sąlygomis kaip ir sprendimai, priimami Susitariančiojoje valstybėje narėje, kurioje sprendimas vykdomas.

4. Jei ginčo šalis nesilaiko Teismo nutarties sąlygų, tai šaliai gali būti taikoma sankcija įpareigojant mokėti reguliariai mokamas baudas Teismui. Kiekviena bauda atitinka vykdytinos nutarties svarbą ir nustatoma nedarant poveikio ginčo šalies teisei pareikšti ieškinį dėl žalos atlyginimo arba užstato.

IV DALIS

PEREINAMOJO LAIKOTARPIO NUOSTATOS

83 straipsnis

Pereinamojo laikotarpio tvarka

1. Pereinamuoju septynerių metų laikotarpiu po šio Susitarimo įsigaliojimo dienos ieškinys dėl Europos patento pažeidimo ar panaikinimo arba ieškinys dėl papildomos apsaugos liudijimo, išduoto produktui, kuris saugomas Europos patentu, pažeidimo ar pripažinimo negaliojančiu vis dar gali būti pateikiamas nacionaliniams teismams ar kitoms kompetentingoms nacionalinėms valdžios institucijoms.

2. Tai, kad pasibaigia pereinamasis laikotarpis, neturi įtakos iki tol nacionaliniame teisme nebaigtiems nagrinėti ieškiniams.

3. Jeigu ieškinys Teismui dar nepateiktas, Europos patento savininkas, kuriam patentas išduotas iki 1 dalyje ir, jei taikoma, 5 dalyje nurodyto pereinamojo laikotarpio pabaigos, arba pareiškėjas, kuris pateikė Europos patento paraišką iki to laikotarpio pabaigos, taip pat papildomos apsaugos liudijimo, išduoto produktui, kuris saugomas Europos patentu, savininkas turi galimybę atsisakyti išimtinės Teismo kompetencijos taikymo. Šiuo tikslu jie praneša Kanceliarijai apie savo atsisakymą ne vėliau kaip likus vienam mėnesiui iki pereinamojo laikotarpio pabaigos. Šis atsisakymas įsigalioja įrašius jį į registrą.

4. Jeigu ieškinys nacionaliniam teismui dar nepateiktas, Europos patentų savininkai ar Europos patento paraišką pateikę asmenys arba papildomos apsaugos liudijimų, išduotų produktui, kuris saugomas Europos patentu, savininkai, kurie pasinaudojo šia atsisakymo teise pagal 3 dalį, turi teisę bet kada savo atsisakymą atšaukti. Tuo atveju jie apie tai informuoja Kanceliariją. Atsisakymo atšaukimas įsigalioja įrašius jį į registrą.

5. Praėjus penkeriems metams nuo šio Susitarimo įsigaliojimo, Administracinis komitetas surengia plačias konsultacijas

su patentų sistemos naudotojais ir atlieka tyrimą, kiek yra Europos patentų ir papildomos apsaugos liudijimų, išduotų produktams, kurie saugomi Europos patentais, dėl kurių pažeidimo ar panaikinimo arba pripažinimo negaliojančiais vis dar pateikiami ieškiniai nacionaliniams teismams pagal 1 dalį, ir kokios yra tokių atvejų priežastys ir pasekmės. Atsižvelgdamas į šių konsultacijų rezultatus ir Teismo nuomonę, Administracinis komitetas gali nuspręsti pratęsti pereinamąjį laikotarpį ne daugiau kaip septyneriais metais.

V DALIS

BAIGIAMOSIOS NUOSTATOS

84 straipsnis

Pasirašymas, ratifikavimas ir prisijungimas

1. Šį Susitarimą 2013 m. vasario 19 d. gali pasirašyti bet kuri valstybė narė.

2. Šis Susitarimas ratifikuojamas pagal atitinkamus valstybių narių konstitucinius reikalavimus. Ratifikavimo dokumentai deponuojami Europos Sąjungos Tarybos generaliniam sekretariatui (toliau – depozitaras).

3. Kiekviena šį Susitarimą pasirašiusi valstybė narė praneša Europos Komisijai apie šio Susitarimo ratifikavimą deponuodama savo ratifikavimo dokumentus pagal Reglamento (ES) Nr. 1257/2012 18 straipsnio 3 dalį.

4. Prie šio Susitarimo gali prisijungti bet kuri valstybė narė. Prisijungimo dokumentai deponuojami depozitarui.

85 straipsnis

Depozitaro funkcijos

1. Depozitaras padaro šio Susitarimo patvirtintas kopijas ir perduoda jas visų pasirašiusių ar prisijungiančiųjų valstybių narių vyriausybėms.

2. Depozitaras praneša pasirašiusių ar prisijungiančiųjų valstybių narių vyriausybėms apie:

a) kiekvieną pasirašymo atvejį;

b) kiekvieno ratifikavimo ar prisijungimo dokumento deponavimą;

c) šio Susitarimo įsigaliojimo datą.

3. Depozitaras registruoja šį Susitarimą Jungtinių Tautų sekretariate.

86 straipsnis

Susitarimo trukmė

Šis Susitarimas yra neribotos trukmės.

87 straipsnis

Peržiūra

1. Praėjus septyneriems metų nuo šio Susitarimo įsigaliojimo arba Teismui priėmus sprendimus dėl 2 000 bylų dėl pažeidimo, atsižvelgiant į tai, kuri iš tų dviejų sąlygų įvykdoma vėliau, ir prireikus reguliariai po to, Administracinis komitetas surengia plačias konsultacijas su patentų sistemos naudotojais dėl Teismo veikimo, veiksmingumo bei išlaidų efektyvumo ir dėl patentų sistemos naudotojų pasitikėjimo bei tikrumo Teismo sprendimų kokybe. Atsižvelgdamas į šių konsultacijų rezultatus ir Teismo nuomonę Administracinis komitetas gali nuspręsti peržiūrėti šį Susitarimą, kad būtų patobulintas Teismo veikimas.

2. Administracinis komitetas gali iš dalies pakeisti šį Susitarimą, kad jis būtų suderintas su tarptautine sutartimi patentų srityje arba Sąjungos teise.

3. Pagal 1 ir 2 dalis priimtas Administracinio komiteto sprendimas neįsigalioja, jei taikydama atitinkamas sprendimų priėmimo vidaus procedūras Susitariančioji valstybė narė per dvylika mėnesių nuo sprendimo dienos pareiškia nenorinti būti susaistyta tuo sprendimu. Šiuo atveju sušaukiama Susitariančiųjų valstybių narių peržiūros konferencija.

88 straipsnis

Susitarimo kalbos

1. Šis Susitarimas sudarytas vienu originalo egzemplioriumi anglų, prancūzų ir vokiečių kalbomis, kiekvienas tekstas yra vienodai autentiškas.

2. Kitomis Susitariančiųjų valstybių narių oficialiomis kalbomis nei 1 dalyje nurodytos kalbos parengti šio Susitarimo tekstai, jei juos patvirtino Administracinis komitetas, laikomi oficialiais tekstais. Skirtingų tekstų neatitikimų atveju vadovaujama 1 dalyje nurodytais tekstais.

89 straipsnis

Įsigaliojimas

1. Šis Susitarimas įsigalioja 2014 m. sausio 1 d. arba pirmą ketvirto mėnesio po tryliktojo ratifikavimo ar prisijungimo dokumento deponavimo pagal 84 straipsnį dieną, įskaitant tris valstybes nares, kuriose per vienus metus, einančius prieš Susitarimo pasirašymo metus, galiojo daugiausia Europos patentų, arba pirmą ketvirto mėnesio po Reglamento (ES) Nr. 1215/2012 pakeitimų dėl jo santykio su šiuo Susitarimu įsigaliojimo dieną, atsižvelgiant į tai, kuri data yra vėliausia.

2. Šiam Susitarimui įsigaliojus, jo ratifikavimas arba prisijungimas prie jo įsigalioja pirmą ketvirto mėnesio po ratifikavimo ar prisijungimo dokumento deponavimo dieną.

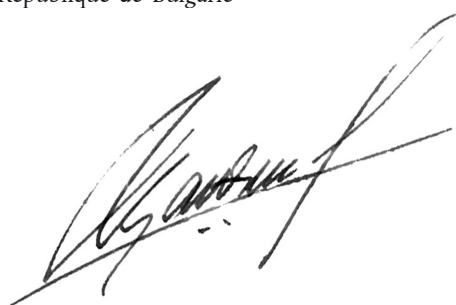
Tai patvirtindami, toliau nurodyti tinkamai įgalioti asmenys pasirašė šį Susitarimą.

Priimta Briuselyje 2013 m. vasario 19 d. anglų, prancūzų ir vokiečių kalbomis; tekstai visomis trimis kalbomis yra vienodai autentiški ir vienu egzemplioriumi deponuojami Europos Sąjungos Tarybos generallinio sekretoriato archyve.

Voor het Koninkrijk België
Pour le Royaume de Belgique
Für das Königreich Belgien
For the Kingdom of Belgium

A handwritten signature in black ink, consisting of a large, horizontal oval shape with a vertical stroke through the center, followed by a long, sweeping horizontal line that ends in a small hook.

За Република България
Für die Republik Bulgarien
For the Republic of Bulgaria
Pour la République de Bulgarie

A handwritten signature in black ink, featuring a large, stylized initial 'B' followed by several overlapping, sweeping strokes that form a complex, cursive shape.

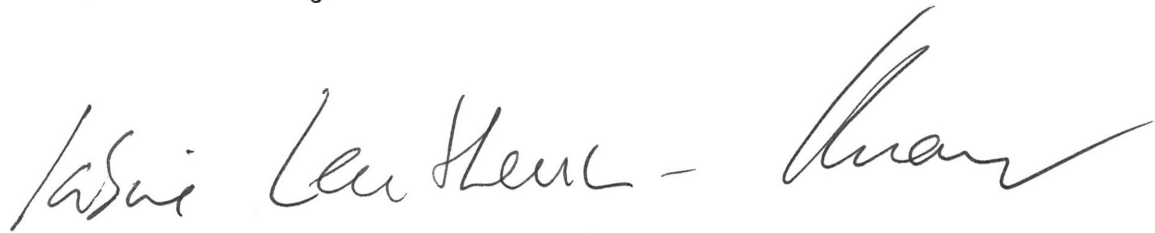
Za Českou republiku
Für die Tschechische Republik
For the Czech Republic
Pour la République tchèque

A handwritten signature in black ink, starting with a large, stylized 'C' followed by several overlapping, sweeping strokes that form a complex, cursive shape.

For Kongeriget Danmark
Für das Königreich Dänemark
For the Kingdom of Denmark
Pour le Royaume du Danemark

A handwritten signature in black ink, consisting of a large, stylized initial 'D' followed by several overlapping, sweeping strokes that form a complex, cursive shape.

Für die Bundesrepublik Deutschland
For the Federal Republic of Germany
Pour la République fédérale d'Allemagne

Eesti Vabariigi nimel
Für die Republik Estland
For the Republic of Estonia
Pour la République d'Estonie

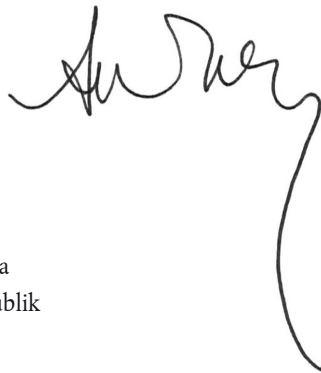
Thar cheann Na hÉireann
For Ireland
Für Irland
Pour l'Irlande

Για την Ελληνική Δημοκρατία
Für die Hellenische Republik
For the Hellenic Republic
Pour la République hellénique

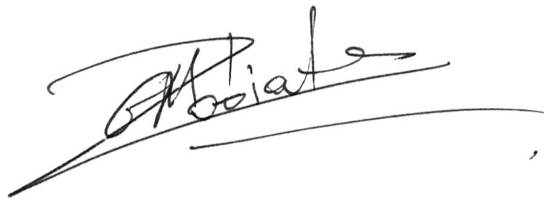
Pour la République française
Für die Französische Republik
For the French Republic

Per la Repubblica italiana
Für die Italienische Republik
For the Italian Republic
Pour la République italienne

Για την Κυπριακή Δημοκρατία
Für die Republik Zypern
For the Republic of Cyprus
Pour la République de Chypre

Latvijas Republikas vārdā –
Für die Republik Lettland
For the Republic of Latvia
Pour la République de Lettonie

Lietuvos Respublikos vardu
Für die Republik Litauen
For the Republic of Lithuania
Pour la République de Lituanie

Pour le Grand-Duché de Luxembourg
Für das Grossherzogtum Luxemburg
For the Grand Duchy of Luxembourg

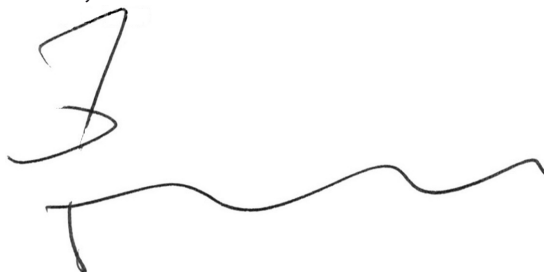
Magyarország részéről
Für Ungarn
For Hungary
Pour la Hongrie

Għal Malta
Für Malta
For Malta
Pour Malte

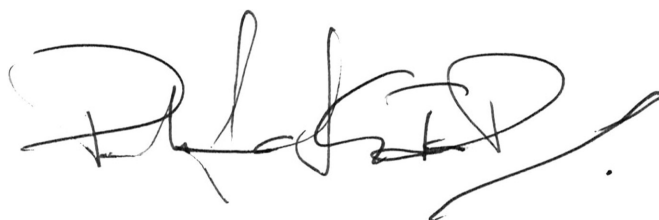
Voor het Koninkrijk der Nederlanden
Für das Königreich der Niederlande
For the Kingdom of the Netherlands
Pour le Royaume des Pays-Bas

Für die Republik Österreich
For the Republic of Austria
Pour la République d'Autriche

Pela República Portuguesa
Für die Portugiesische Republik
For the Portuguese Republic
Pour la République portugaise

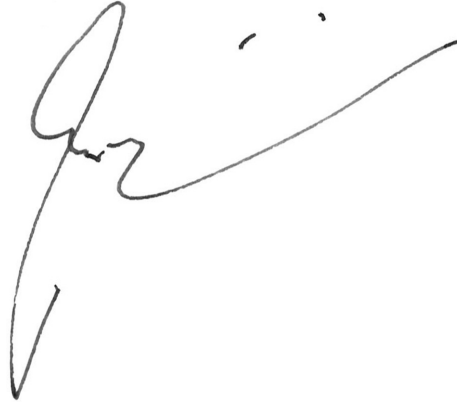
Pentru România
Für Rumänien
For Romania
Pour la Roumanie

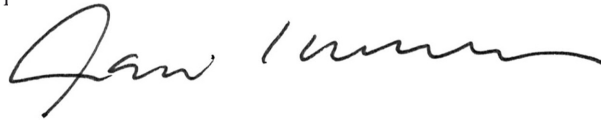
Za Republiko Slovenijo
Für die Republik Slowenien
For the Republic of Slovenia
Pour la République de Slovénie

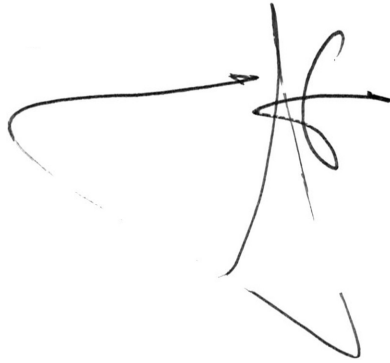
Za Slovenskú republiku
Für die Slowakische Republik
For the Slovak Republic
Pour la République slovaque

A handwritten signature in black ink, consisting of a large, stylized initial 'J' followed by a long, sweeping horizontal stroke that curves upwards at the end.

Suomen tasavallan puolesta
Für Republiken Finland
Für die Republik Finnland
For the Republic of Finland
Pour la République de Finlande

A handwritten signature in black ink, appearing to read 'Jan' followed by a series of connected, wavy horizontal strokes.

För Konungariket Sverige
Für das Königreich Schweden
For the Kingdom of Sweden
Pour le Royaume de Suède

A handwritten signature in black ink, featuring a large, stylized initial 'S' with a long, sweeping horizontal stroke that curves upwards at the end.

For the United Kingdom of Great Britain and Northern Ireland
Für das Vereinigte Königreich-Grossbritannien und Nordirland
Pour le Royaume-Uni-de Grande-Bretagne et d'Irlande du Nord

A handwritten signature in black ink, appearing to read 'David' followed by a long, sweeping horizontal stroke that curves upwards at the end.

I PRIEDAS

BENDRO PATENTŲ TEISMO STATUTAS

1 straipsnis

Statuto taikymo sritis

Šiame Statute pateikiamos Bendro patentų teismo, įsteigto pagal Susitarimo 1 straipsnį, institucinės ir finansinės nuostatos.

I SKYRIUS

TEISĖJAI

2 straipsnis

Teisėjų tinkamumas

1. Teisėju gali būti paskirtas bet kuris asmuo, kuris yra Susitariančiosios valstybės narės pilietis ir atitinka Susitarimo 15 straipsnyje ir šiame Statute nustatytas sąlygas.
2. Teisėjai gerai moka bent vieną oficialią Europos patentų tarnybos kalbą.
3. Patentų ginčų nagrinėjimo patirtis, kuri norint skirti teisėją turi būti įrodoma pagal Susitarimo 15 straipsnio 1 dalį, gali būti įgyta pagal šio Statuto 11 straipsnio 4 dalies a punktą rengiamuose mokymuose.

3 straipsnis

Teisėjų skyrimas

1. Teisėjai skiriami laikantis Susitarimo 16 straipsnyje nustatytos tvarkos.
2. Informacija apie laisvas pareigybes skelbiama viešai, nurodant 2 straipsnyje išdėstytus atitinkamus tinkamumo kriterijus. Patariamasis komitetas pateikia nuomonę dėl kandidatų tinkamumo eiti Teismo teisėjų pareigas. Nuomonėje pateikiamas tinkamiausių kandidatų sąrašas. Sąraše kandidatų turi būti bent dukart daugiau, nei yra laisvų pareigybių. Prireikus Patariamasis komitetas gali rekomenduoti, kad prieš priimant sprendimą dėl skyrimo teisėjui kandidatui būtų surengti patentų ginčų srities mokymai pagal 11 straipsnio 4 dalies a punktą.
3. Skirdamas teisėjus Administracinis komitetas užtikrina aukščiausią teisinę ir techninę kompetenciją ir subalansuotą Teismo sudėtį, parinkdamas juos iš Susitariančiųjų valstybių narių piliečių iš kuo platesnės geografinės teritorijos.
4. Administracinis komitetas paskiria tiek teisėjų, kiek jų reikia, kad Teismas veiktų tinkamai. Iš pradžių Administracinis komitetas paskiria reikalingą skaičių teisėjų, kad kiekviename Pirmosios instancijos teismo skyriuje būtų sudaryta bent po vieną kolegiją, o Apeliaciniame teisme būtų sudarytos bent dvi kolegijos.
5. Administracinio komiteto sprendime dėl visą arba ne visą darbo dieną dirbančių teisinės kvalifikacijos teisėjų ir visą dieną dirbančių techninės kvalifikacijos teisėjų skyrimo nurodoma Teismo instancija ir (arba) Pirmosios instancijos teismo skyrius, į kurį kiekvienas teisėjas skiriamas, ir technologijų sritis (-ys), į kurią (-ias) skiriamas techninės kvalifikacijos teisėjas.
6. Ne visą darbo dieną dirbantys techninės kvalifikacijos teisėjai skiriami Teismo teisėjais ir yra įtraukiami į teisėjų grupę remiantis jų konkrečia kvalifikacija ir patirtimi. Skiriant šiuos teisėjus į Teismą užtikrinama, kad būtų apimtos visos technologijų sritys.

*4 straipsnis***Teisėjų kadencija**

1. Teisėjai skiriami šešerių metų kadencijai, kuri prasideda paskyrimo dokumente nustatytą dieną. Jie gali būti paskirti dar vienai kadencijai.
2. Jeigu nuostatų dėl datos nėra, kadencija prasideda paskyrimo dokumento data.

*5 straipsnis***Patariamojo komiteto narių skyrimas**

1. Kiekviena Susitariančioji valstybė narė pasiūlo po vieną Patariamojo komiteto narį, atitinkantį Susitarimo 14 straipsnio 2 dalyje išdėstytus reikalavimus.
2. Patariamojo komiteto narius bendru sutarimu skiria Administracinis komitetas.

*6 straipsnis***Priesaika**

Prieš pradėdami eiti savo pareigas teisėjai viešame Teismo posėdyje prisiekia savo pareigas atlikti nešališkai bei sąžiningai ir saugoti Teismo pasitarimų slaptumą.

*7 straipsnis***Nešališkumas**

1. Iškart po prisaikdinimo teisėjai pasirašo deklaraciją, kuria iškilmingai pasižada savo kadencijos metu ir jai pasibaigus gerbti su kadencija susijusius įsipareigojimus, ypač pareigą sąžiningai ir apdairiai elgtis nustoję eiti šias pareigas, sutikdami eiti tam tikras skiriamąsias pareigas ar gauti tam tikrą naudą.
2. Teisėjai negali dalyvauti nagrinėjant bylas, kuriose jie:
 - a) dalyvavo kaip patarėjai;
 - b) buvo ginčo šalis ar gynė vienos iš ginčo šalių interesus;
 - c) buvo pakviesti pasisakyti kaip teismo, apeliacinės komisijos, arbitrų ar tarpininkavimo kolegijos, tyrimo komisijos nariai ar kitas pareigas einantys asmenys;
 - d) turi asmeninį ar finansinį interesą vienos iš ginčo šalių atveju ar atžvilgiu arba
 - e) yra susiję su viena iš ginčo šalių arba su ginčo šalių atstovais šeimos ryšiais.
3. Jeigu dėl kokių nors ypatingų priežasčių teisėjas mano, kad jam nederėtų dalyvauti priimant teismo sprendimą tam tikroje byloje ar nagrinėjant tam tikrą bylą, jis apie tai atitinkamai praneša Apeliacinio teismo pirmininkui, arba, jeigu jis yra Pirmosios instancijos teismo teisėjas – Pirmosios instancijos teismo pirmininkui. Jei dėl kokių nors ypatingų priežasčių Apeliacinio teismo pirmininkas arba, Pirmosios instancijos teismo teisėjų atveju – Pirmosios instancijos teismo pirmininkas mano, kad teisėjas neturėtų dalyvauti nagrinėjant tam tikrą bylą ar joje teikti paaiškinimus, Apeliacinio teismo pirmininkas arba Pirmosios instancijos teismo pirmininkas tai raštu pagrindžia ir apie tai atitinkamai praneša konkrečiam teisėjui.

4. Bet kuri bylos šalis gali pareikšti prieštaravimą dėl teisėjo dalyvavimo teismo procese dėl bet kurios iš 2 dalyje išvardytų priežasčių arba pagrįstai įtarusi teisėją šališkumu.

5. Visos kliūtys, susidarancios taikant šio straipsnio nuostatas, pašalinamos Prezidiumo sprendimu laikantis Procedūros reglamento. Atitinkamas teisėjas išklausomas, tačiau jis pasitarimuose nedalyvauja.

8 straipsnis

Teisėjų imunitetas

1. Teisėjams suteikiamas imunitetas nuo jurisdikcijos. Baigę eiti savo pareigas, jie ir toliau naudojami imunitetu savo veiksmų, atliktų einant teisėjo pareigas, atžvilgiu.

2. Prezidiumas gali panaikinti imunitetą.

3. Jei imunitetas teisėjui panaikinamas ir jam iškeliama baudžiamoji byla, bet kurioje iš Susitariančiųjų valstybių narių tas teisėjas gali būti teisiamas tik tokio teismo, kurio jurisdikcijai priklauso teisti aukščiausių nacionalinių teismų teisėjus.

4. Protokolas dėl Europos Sąjungos privilegijų ir imunitetų Teismo teisėjams taikomas nedarant poveikio šiame Statute nustatytiems nuostatomis dėl teisėjų imuniteto nuo jurisdikcijos.

9 straipsnis

Pareigų ėjimo pabaiga

1. Išskyrus pakeitimo pasibaigus kadencijai pagal 4 straipsnį ar mirties atvejus, teisėjas savo pareigas nustoja eiti, kai atsistatydina.

2. Atsistatydindamas teisėjas savo atsistatydinimo pareiškimą adresuoja Apeliacinio teismo pirmininkui arba, Pirmosios instancijos teismo teisėjų atveju – Pirmosios instancijos teismo pirmininkui; jie jį persiunčia Administracinio komiteto pirmininkui.

3. Išskyrus tuos atvejus, kai taikomas 10 straipsnis, teisėjas lieka eiti savo pareigas tol, kol jas perima jį keičiantis teisėjas.

4. Į laisvą pareigybę naujas teisėjas skiriamas likusiam jo pirmtako kadencijos laikui.

10 straipsnis

Atleidimas iš pareigų

1. Teisėjas gali būti atleistas iš pareigų arba netekti teisės į kitas mokamas išmokas tik tai tuo atveju, jei Prezidiumas nusprendžia, kad jis nebeatitinka keliamų reikalavimų ar nevykdo su šiomis pareigomis susijusių įsipareigojimų. Atitinkamas teisėjas išklausomas, tačiau jis pasitarimuose nedalyvauja.

2. Teismo kancleris perduoda šį sprendimą Administracinio komiteto pirmininkui.

3. Priėmus sprendimą atleisti teisėją iš pareigų, teisėjo vieta tampa laisva pranešus apie šį sprendimą.

11 straipsnis

Mokymas

1. Pagal Susitarimo 19 straipsnį sudarytoje mokymo programoje numatomas tinkamas ir reguliarus teisėjų mokymas. Prezidiumas priima mokymo nuostatus, kuriais užtikrinamas mokymo programos įgyvendinimas ir bendras nuoseklumas.

2. Mokymo programoje numatomos galimybės keistis patirtimi ir rengti diskusijas, visų pirma:
 - a) organizuojant kursus, konferencijas, seminarus, praktinius seminarus ir simpoziumus;
 - b) bendradarbiaujant su tarptautinėmis organizacijomis ir mokslo įstaigomis intelektinės nuosavybės srityje ir
 - c) skatinant ir remiant tęstinį profesinį mokymą.
3. Parengiama metinė darbo programa ir mokymo gairės, į kurias įtraukiami kiekvienam teisėjui skirti metiniai mokymo planai, kuriuose pagal mokymo nuostatus nustatomi pagrindiniai to teisėjo mokymo poreikiai.
4. Be to, mokymo programa:
 - a) užtikrinamas tinkamas kandidatų į Teismo teisėjus ir naujai paskirtų Teismo teisėjų mokymas;
 - b) remiami projektai, kuriais siekiama sudaryti palankesnes sąlygas atstovų, patentinių patikėtinių ir Teismo bendradarbiavimui.

12 straipsnis

Atlyginimas

Administracinis komitetas nustato Apeliacinio teismo pirmininko, Pirmosios instancijos teismo pirmininko, teisėjų, kanclerio, kanclerio pavaduotojo ir darbuotojų atlyginimą.

II SKYRIUS

ORGANIZACINĖS NUOSTATOS

1 SKIRSNIS

Bendrosios nuostatos

13 straipsnis

Apeliacinio teismo pirmininkas

1. Apeliacinio teismo pirmininką visi Apeliacinio teismo teisėjai renka iš savo tarpo trejų metų kadencijai. Apeliacinio teismo pirmininkas gali būti perrinktas dukart.
2. Apeliacinio teismo pirmininkas renkamas slaptu balsavimu. Išrenkamas teisėjas, gavęs absoliučią balsų daugumą. Jeigu nei vienas teisėjas negauna absoliučios balsų daugumos, surengiamas antras balsavimas ir pirmininku išrenkamas teisėjas, gavęs daugiausia balsų.
3. Apeliacinio teismo pirmininkas vadovauja Apeliacinio teismo teisminei veiklai, vykdo administravimo funkcijas ir pirmininkauja visos sudėties Apeliacinio teismo posėdžiams.
4. Jei Apeliacinio teismo pirmininko pareigybė tampa laisva iki jo kadencijos pabaigos datos, jo pareigas perimantis pirmininkas išrenkamas likusiam pirmtako kadencijos laikui.

14 straipsnis

Pirmosios instancijos teismo pirmininkas

1. Pirmosios instancijos teismo pirmininką visi visą darbo dieną dirbantys Pirmosios instancijos teismo teisėjai renka iš savo tarpo trejų metų kadencijai. Pirmosios instancijos teismo pirmininkas gali būti perrinktas dukart.

2. Pirmasis Pirmosios instancijos teismo pirmininkas turi būti Susitariančiosios valstybės narės, kurioje yra centrinio skyriaus būstinė, pilietis.
3. Pirmosios instancijos teismo pirmininkas vadovauja Pirmosios instancijos teismo teisiminei veiklai ir vykdo administravimo funkcijas.
4. 13 straipsnio 2 ir 4 dalys analogiškai taikomos Pirmosios instancijos teismo pirmininkui.

15 straipsnis

Prezidiumas

1. Prezidiumą sudaro Apeliacinio teismo pirmininkas, kuris veikia kaip pirmininkaujantis asmuo, Pirmosios instancijos teismo pirmininkas, du Apeliacinio teismo teisėjai, išrinkti iš Apeliacinio teismo teisėjų tarpo, trys visą darbo dieną dirbantys Pirmosios instancijos teismo teisėjai, išrinkti iš jų tarpo, ir kancleris, kaip balsavimo teisės neturintis narys.
2. Prezidiumas vykdo pareigas vadovaudamasis šiuo Statutu. Nedarydamas poveikio savo atsakomybei jis gali pavesti tam tikras užduotis vienam iš savo narių.
3. Prezidiumas yra atsakingas už vadovavimą Teismui ir visų pirma:
 - a) rengia pasiūlymus dėl Teismo Procedūros reglamento pakeitimų pagal Susitarimo 41 straipsnį ir pasiūlymus dėl Teismo finansinių reglamentų;
 - b) rengia metinį biudžetą, metines ataskaitas bei metinį Teismo pranešimą ir pateikia juos Biudžeto komitetui;
 - c) rengia teisėjų mokymo programos gaires ir prižiūri, kaip jos įgyvendinamos;
 - d) priima sprendimus dėl kanclerio ir kanclerio pavaduotojo skyrimo ir atleidimo iš pareigų;
 - e) nustato taisykles, taikomas Kanceliarijai, įskaitant jos poskyrius;
 - f) teikia nuomonę pagal Susitarimo 83 straipsnio 5 dalį.
4. 7, 8, 10 ir 22 straipsniuose nurodyti Prezidiumo sprendimai priimami kancleriui nedalyvaujant.
5. Prezidiumas gali priimti galiojančius sprendimus tik tuo atveju, kai dalyvauja visi nariai arba jiems yra deramai atstovaujama. Sprendimai priimami balsų dauguma.

16 straipsnis

Darbuotojai

1. Teismo pareigūnų ir kitų tarnautojų užduotis – padėti Apeliacinio teismo pirmininkui, Pirmosios instancijos teismo pirmininkui, teisėjams ir kancleriui. Jie yra atskaitingi kancleriui, kuris yra pavaldus Apeliacinio teismo pirmininkui ir Pirmosios instancijos teismo pirmininkui.
2. Administracinis komitetas nustato Teismo pareigūnų ir kitų tarnautojų tarnybos nuostatus.

17 straipsnis

Teisėjų atostogos

1. Pasikonsultavęs su Prezidiumu, Apeliacinio teismo pirmininkas nustato teisėjų atostogų trukmę ir taisykles dėl darbo valstybinių švenčių dienomis.

2. Teisėjų atostogų laikotarpiu Apeliacinio teismo pirmininko ir Pirmosios instancijos teismo pirmininko funkcijas gali vykdyti bet kuris teisėjas, kurio atitinkamas pirmininkas to paprašo. Neatidėliotinais atvejais Apeliacinio teismo pirmininkas gali sušaukti teisėjus į posėdį.

3. Apeliacinio teismo pirmininkas arba Pirmosios instancijos teismo pirmininkas tinkamomis aplinkybėmis gali suteikti atitinkamai Apeliacinio teismo teisėjams arba Pirmosios instancijos teismo teisėjams atostogas.

2 SKIRSNIS

Pirmosios instancijos teismas

18 straipsnis

Vietinio ar regioninio skyriaus įsteigimas ir veiklos nutraukimas

1. Vienos ar kelių Susitariančiųjų valstybių narių prašymas įsteigti vietinį ar regioninį skyrių adresuojamas Administracinio komiteto pirmininkui. Jame nurodoma vietinio ar regioninio skyriaus būstinė.

2. Administracinio komiteto sprendime dėl vietinio ar regioninio skyriaus įsteigimo nurodomas atitinkamo skyriaus teisėjų skaičius; tas sprendimas yra viešas.

3. Sprendimą dėl vietinio ar regioninio skyriaus veiklos nutraukimo priima Administracinis komitetas Susitariančiosios valstybės narės, kurioje yra įsteigtas vietinis skyrius, arba Susitariančiųjų valstybių narių, dalyvaujančių regioninio skyriaus veikloje, prašymu. Sprendime dėl vietinio ar regioninio skyriaus veiklos nutraukimo nurodoma data, nuo kurios skyriuje negali būti nagrinėjamos naujos bylos, ir data, nuo kurios skyrius nustos egzistuoti.

4. Nuo datos, kai vietinis ar regioninis skyrius nustoja egzistuoti, į tą vietinį ar regioninį skyrių paskirti teisėjai skiriami į centrinį skyrių, o tame vietiniame ar regioniniame skyriuje dar neišnagrinėtos bylos kartu su Kanceliarijos poskyriū ir visais jo dokumentais perkeliama į centrinį skyrių.

19 straipsnis

Kolegijos

1. Teisėjų paskyrimą į skyriaus kolegijas ir bylų paskirstymą joms reglamentuoja Procedūros reglamentas. Vienas iš kolegijos teisėjų pagal Procedūros reglamentą skiriamas pirmininkaujančiu teisėju.

2. Pagal Procedūros reglamentą kolegija gali pavesti tam tikras funkcijas vienam ar keliems savo teisėjams.

3. Pagal Procedūros reglamentą kiekviename skyriuje gali būti paskirtas nuolatinis teisėjas skubioms byloms nagrinėti.

4. Tais atvejais, kai bylą nagrinėja vienas teisėjas pagal Susitarimo 8 straipsnio 7 dalį arba nuolatinis teisėjas pagal šio straipsnio 3 dalį, tas teisėjas vykdo visas kolegijos funkcijas.

5. Pagal Procedūros reglamentą vienas kolegijos teisėjas veikia kaip pranešėjas.

20 straipsnis

Teisėjų grupė

1. Teisėjų, įtrauktų į teisėjų grupę, vardų ir pavardžių sąrašą parengia kancleris. Sąraše pateikiama bent ši informacija apie kiekvieną teisėją: kalbų žinios, technologijų sritis bei patirtis ir anksčiau jo nagrinėtos bylos.

2. Pirmosios instancijos teismo pirmininkui adresuotame prašyme paskirti teisėjų grupės teisėją visų pirma nurodomas bylos dalykas, Europos patentų tarnybos oficiali kalba, kurią vartoja kolegijos teisėjai, teismo procese vartojama kalba ir reikalaujama technologijų sritis.

3 SKIRSNIS

Apeliacinis teismas

21 straipsnis

Kolegijos

1. Teisėjų paskyrimą į kolegijas ir bylų paskirstymą joms reglamentuoja Procedūros reglamentas. Vieną kolegijos teisėją skiria pirmininkaujantis teisėjas vadovaudamasis Procedūros reglamentu.
2. Ypatingos svarbos bylose, visų pirma, kai sprendimas gali turėti įtakos Teismo praktikos vienodumui ir nuoseklumui, Apeliacinis teismas, remdamasis pirmininkaujancio teisėjo pasiūlymu, gali nuspręsti perduoti bylą visos sudėties Teismui.
3. Pagal Procedūros reglamentą kolegija gali pavesti tam tikras funkcijas vienam ar keliems savo teisėjams.
4. Pagal Procedūros reglamentą vienas kolegijos teisėjas veikia kaip pranešėjas.

4 SKIRSNIS

Kanceliarija

22 straipsnis

Kanclerio paskyrimas ir atleidimas iš pareigų

1. Prezidiumas skiria Teismo kanclerį šešerių metų kadencijai. Kancleris gali būti paskirtas dar vienai kadencijai.
2. Likus dviem savaitėms iki nustatytos kanclerio paskyrimo datos, Apeliacinio teismo pirmininkas informuoja Prezidiumą apie paraiškas, pateiktas šioms pareigoms užimti.
3. Kancleris, prieš pradėdamas eiti pareigas, Prezidiumui viešai prisiekia kanclerio pareigas atlikti neša-liškai ir sąžiningai.
4. Kancleris gali būti atleistas iš pareigų tik tuo atveju, jei jis nebevykdo su šiomis pareigomis susijusių įsipareigojimų. Prezidiumas priima sprendimą išklaušęs kanclerį.
5. Jei kanclerio pareigos tampa laisvos iki kadencijos pabaigos datos, Prezidiumas paskiria naują kanclerį šešerių metų kadencijai.
6. Jei kanclerio darbe nėra, jis dėl kokių nors aplinkybių negali atvykti arba toks postas yra neužimtas, Apeliacinio teismo pirmininkas, pasikonsultavęs su Prezidiumu, paskiria kurį nors Teismo darbuotoją eiti kanclerio pareigas.

23 straipsnis

Kanclerio pareigos

1. Kancleris padeda Teismui, Apeliacinio teismo pirmininkui, Pirmosios instancijos teismo pirmininkui ir teisėjams vykdyti jų funkcijas. Kancleris atsako už Kanceliarijos organizavimą ir veiklą, būdamas pavaldus Apeliacinio teismo pirmininkui.

2. Kancleris visų pirma atsako už:
 - a) registro, kuriame turi būti registruojamos visos Teisme nagrinėjamos bylos, tvarkymą;
 - b) pagal Susitarimo 18 straipsnį, 48 straipsnio 3 dalį ir 57 straipsnio 2 dalį parengtų sąrašų tvarkymą ir administravimą;
 - c) pranešimų apie atsisakymus ir jų atšaukimus pagal Susitarimo 83 straipsnį sąrašo tvarkymą ir skelbimą;
 - d) Teismo sprendimų skelbimą atsižvelgiant į konfidencialios informacijos apsaugą;
 - e) metinių pranešimų su statistiniais duomenimis skelbimą ir
 - f) užtikrinimą, kad informacija apie atsisakymus pagal Susitarimo 83 straipsnį būtų perduota Europos patentų tarnybai.

24 straipsnis

Registro tvarkymas

1. Išsamios Teismo registro tvarkymo taisyklės nustatomos Kanceliarijai skirtose taisyklėse, kurias priima Prezidiumas.
2. Taisyklės dėl galimybės susipažinti su Kanceliarijos dokumentais numatomos Procedūros reglamente.

25 straipsnis

Kanceliarijos poskyriai ir kanclerio pavaduotojas

1. Prezidiumas skiria kanclerio pavaduotoją šešerių metų kadencijai. Kanclerio pavaduotojas gali būti paskirtas dar vienai kadencijai.
2. Pagal analogiją taikomos 22 straipsnio 2–6 dalys.
3. Kanclerio pavaduotojas atsako už Kanceliarijos poskyrių organizavimą ir veiklą, būdamas pavaldus kancleriui ir Pirmosios instancijos teismo pirmininkui. Kanclerio pavaduotojo pareigos visų pirma apima:
 - a) įrašų apie visas bylas, nagrinėjamas Pirmosios instancijos teisme, tvarkymą;
 - b) pranešimą apie visas bylas, nagrinėjamas Pirmosios instancijos teisme, Kanceliarijai.
4. Kanclerio pavaduotojas taip pat teikia administracinę ir sekretoriavimo pagalbą Pirmosios instancijos teismo skyriams.

III SKYRIUS

FINANSINĖS NUOSTATOS

26 straipsnis

Biudžetas

1. Biudžetą Prezidiumo siūlymu priima Biudžeto komitetas. Jis parengiamas pagal visuotinai priimtus apskaitos standartus, išdėstytus finansiniuose reglamentuose, nustatytuose pagal 33 straipsnį.
2. Neviršydamas biudžeto Prezidiumas gali pagal finansinius reglamentus perkelti lėšas iš vienos išlaidų kategorijos ar pakategorės į kitą.

3. Kancleris yra atsakingas už biudžeto vykdymą pagal finansinius reglamentus.
4. Kancleris kasmet parengia praėjusių finansinių metų ataskaitą dėl biudžeto vykdymo, kurią tvirtina Prezidiumas.

27 straipsnis

Leidimas išlaidoms

1. Leidimas į biudžetą įtrauktoms išlaidoms suteikiamas vienam ataskaitiniam laikotarpiui, išskyrus tuos atvejus, kai finansiniuose reglamentuose nustatyta kitaip.
2. Vadovaujantis finansiniais reglamentais, visi ataskaitinio laikotarpio pabaigoje neišnaudoti asignavimai, išskyrus su išlaidomis personalui susijusius asignavimus, gali būti perkelti, bet tik laikotarpiui iki kito ataskaitinio laikotarpio pabaigos.
3. Asignavimai priskiriami atskiroms kategorijoms pagal išlaidų rūšį ir pobūdį ir reikiamu mastu pakategorėms pagal finansinius reglamentus.

28 straipsnis

Asignavimai nenumatytoms išlaidoms

1. Teismo biudžete gali būti numatyti asignavimai nenumatytoms išlaidoms.
2. Teismas naudoja šiuos asignavimus gavęs išankstinį Biudžeto komiteto patvirtinimą.

29 straipsnis

Ataskaitinis laikotarpis

Ataskaitinis laikotarpis prasideda sausio 1 d., o baigiasi gruodžio 31 d.

30 straipsnis

Biudžeto rengimas

Prezidiumas pateikia Teismo biudžeto projektą Biudžeto komitetui ne vėliau kaip finansiniuose reglamentuose nustatytą dieną.

31 straipsnis

Preliminarus biudžetas

1. Jeigu ataskaitinio laikotarpio pradžioje Biudžeto komitetas nepatvirtina biudžeto, kiekvienos kategorijos ar kitos biudžeto dalies išlaidos gali būti daromos kas mėnesį laikantis finansinių reglamentų, joms neviršijant vienos dvyliktosios praėjusio ataskaitinio laikotarpio biudžeto asignavimų dalies, su sąlyga, kad tokiu būdu Prezidiumui suteikti asignavimai neviršija vienos dvyliktosios biudžeto projekte numatytų asignavimų dalies.
2. Biudžeto komitetas, laikydamasis kitų 1 dalyje išdėstytų nuostatų, gali suteikti leidimą išlaidoms, kurios viršija vieną dvyliktają praėjusio ataskaitinio laikotarpio biudžeto asignavimų dalį.

32 straipsnis

Sąskaitų auditas

1. Teismo metines finansines ataskaitas tikrina nepriklausomi auditoriai. Auditorius skiria ir prireikus atleidžia Biudžeto komitetas.

2. Atliekant auditą, kuris vykdomas remiantis profesiniais audito standartais ir prareikęs atliekamas vietoje, nustatoma, ar biudžetas vykdytas teisėtu bei tinkamu būdu ir ar Teismo finansinis administravimas vykdytas laikantis ekonomiškumo bei patikimo finansų valdymo principų. Pasibaigus kiekvienam ataskaitiniam laikotarpiui auditoriai parengia ataskaitą, kurioje pateikiama pasirašyta nuomonė dėl audito.

3. Prezidiumas pateikia Biudžeto komitetui Teismo metines finansines ataskaitas ir praėjusio ataskaitinio laikotarpio metinę biudžeto vykdymo ataskaitą bei auditorių ataskaitą.

4. Biudžeto komitetas tvirtina metines ataskaitas bei auditorių ataskaitą ir patvirtina, kad Prezidiumas biudžetą įvykdė.

33 straipsnis

Finansiniai reglamentai

1. Finansinius reglamentus priima Administracinis komitetas. Administracinis komitetas iš dalies keičia finansinius reglamentus Teismo siūlymu.

2. Finansiniuose reglamentuose visų pirma nustatoma:

- a) biudžeto sudarymo bei vykdymo ir ataskaitų pateikimo bei jų audito tvarka;
- b) metodas ir procedūra, kuriuos taikant Teismui turi būti atliekami mokėjimai bei teikiami įnašai, įskaitant Susitarimo 37 straipsnyje numatytus pradinis finansinius įnašus;
- c) taisyklės, reglamentuojančios įgaliojimus suteikiančių pareigūnų ir apskaitos pareigūnų atsakomybę, ir jų priežiūros tvarka; ir
- d) visuotinai priimti apskaitos standartai, kuriais turi būti grindžiami biudžetas ir metinės finansinės ataskaitos.

IV SKYRIUS

PROCEDŪRINĖS NUOSTATOS

34 straipsnis

Pasitarimų slaptumas

Teismo pasitarimai yra ir išlieka slapti.

35 straipsnis

Sprendimai

1. Jei kolegijos posėdyje dalyvauja lyginis skaičius teisėjų, Teismo sprendimai priimami kolegijos narių balsų dauguma. Esant vienodam balsų skaičiui, pirmininkaujancio teisėjo balsas yra lemiamas.

2. Jei vienas iš kolegijos teisėjų posėdyje dalyvauti negali, laikantis Procedūros reglamento jame dalyvauti gali būti paprašyta kitos kolegijos teisėjo.

3. Tais atvejais, kai Statute numatyta, kad Apeliacinis teismas priima sprendimą posėdžiaudamas visos sudėties, toks sprendimas galioja tik tuo atveju, jei jį priima bent 3/4 visos sudėties posėdyje dalyvaujančių teisėjų.

4. Teismo sprendimuose nurodomi teisėjų, priėmusių sprendimą byloje, vardai ir pavardės.
5. Sprendimus pasirašo sprendimą byloje priėmę teisėjai, Apeliacinio teismo sprendimus – kancleris, o Pirmosios instancijos teismo sprendimus – kanclerio pavaduotojas. Jie perskaitomi viešame Teismo posėdyje.

36 straipsnis

Atskirosios nuomonės

Atskiroji nuomonė, kurią pagal Susitarimo 78 straipsnį atskirai pareiškia kolegijos teisėjas, turi būti pagrįsta, pateikta raštu ir pasirašyta šią nuomonę pareiškusio teisėjo.

37 straipsnis

Už akių priimtas sprendimas

1. Vienos iš bylos šalių prašymu pagal Procedūros reglamentą gali būti priimtas sprendimas už akių, jei kita šalis, kuriai buvo įteiktas bylos iškėlimo dokumentas arba jam lygiavertis dokumentas, nepateikia rašytinių gynybos argumentų arba neatvyksta į žodinį bylos nagrinėjimą. Tą sprendimą galima apskųsti per vieną mėnesį nuo pranešimo apie jį tai šaliai, kurios atžvilgiu jis buvo priimtas už akių, dienos.
2. Toks skundas negali sustabdyti už akių priimto sprendimo vykdymo, išskyrus tuos atvejus, kai Teismas nusprendžia kitaip.

38 straipsnis

Klausimai, perduoti Europos Sąjungos Teisingumo Teismui

1. Perduodant klausimus, dėl kurių Europos Sąjungoje prašoma priimti prejudicinį sprendimą, taikomos Europos Sąjungos Teisingumo Teismo nustatytos procedūros.
 2. Tais atvejais, kai Pirmosios instancijos teismas arba Apeliacinis teismas priima sprendimą kreiptis į Europos Sąjungos Teisingumo Teismą dėl Europos Sąjungos sutarties ar Sutarties dėl Europos Sąjungos veikimo aiškinimo arba Europos Sąjungos institucijų aktų galiojimo ar aiškinimo, teismo procesas sustabdomas.
-

II PRIEDAS

BYLŲ PASKIRSTYMAS CENTRINIAME SKYRIUJE ⁽¹⁾

LONDONO skyrius	PARYŽIAUS būstinė	MIUNCHENO skyrius
A) Žmogaus poreikių tenkinimas	Pirmininko biuras	F) Mechanika, apšvietimas, šildymas, ginklai, sprogdinimo darbai
C) Chemija, metalurgija	B) Įvairūs technologiniai procesai, transportavimas	
	D) Tekstilės dirbiniai, popierius	
	E) Stacionarios konstrukcijos	
	G) Fizika	
	H) Elektrotechnika	

⁽¹⁾ Skirstymas į 8 skirsnius (A–H) grindžiamas Pasaulinės intelektinės nuosavybės organizacijos tarptautine patentų klasifikacija (<http://www.wipo.int/classifications/ipc/en>).